

Tacettin Şimşek

Özge Bir Sevda Kuşandık
Tahmisler

hecetaŐları

hecetasları

Şiir

Eser Adı:

Özge Bir Sevda Kuşandık/*Tahmisler*

Eser Sahibi:

Tacettin Şimşek

Yayın Yılı:

Kahramanmaraş 2025

ISBN:

978-975-17-3413-6

Ana Yayın Numarası:

90722 /Şiir Serisi - 2

Adres:

Haydarbey Mahallesi 32077 Sk. Armada
Evleri DEF/ Blok D/6 Onikişibat /Kahramanmaraş

Telefon: 0535 391 92 50

e-posta: hecetaslaridergisi@gmail.com

www.hecetaslari.com

Tacettin Şimşek

Özge Bir Sevda Kuşandık
Tahmisler

hecetaŐları

Tacettin Şimşek

Gümüşhane-Torul-Altınpınar'da doğdu.

Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesinden mezun oldu.

Siirt-Eruh'ta edebiyat öğretmeni olarak çalıştı.

Kâzım Karabekir Eğitim Fakültesinde öğretim üyesi.

İlk şiiri *Elif*te yayımlandı (1977).

Türkçe'm Eyvah! adlı oyunuyla Türk Dil Kurumu tarafından Onur Belgesi'yle ödüllendirildi (2004). Ümraniye Belediyesi Geleneksel 9. Şiir Yarışması'nda aruz dalında birinci oldu (2013). Türk Dünyası Mühendisler ve Mimarlar Birliğinin öncülüğünde düzenlenen *Şehir ve Edebiyat* konulu uluslararası şiir yarışmasında birincilik ödülünü aldı (2014).

Köprü, Türk Edebiyatı, Can Kardeş, Doğu Edebiyat, Karçıçeği, Palandöken, Yedi İklim, Yeni Dergi, Elif, Esmâ, Hece, Harşit, Türk Dili, Hece Taşları, Dil ve Edebiyat, Açık kara gibi dergilerde yazdı.

Ahmet Ziya Kahraman'la iki ayda bir yayımlanan *Rubai* e-dergisini çıkardı.

Cumhurbaşkanlığının himayesinde gerçekleştirilen *Büyük Selçuklu Mirası ve Kervan* adlı belgesellere metin yazarı olarak katkıda bulundu.

Bilimsel dergilerde yayımlanmış çok sayıda makalesi, yirmiye yakın ders kitabı ve kaynak eseri yanında *Eylülce-Şiir, İlkyaz Tatili-Çocuklar İçin Şiir, Yeşil Gözli Kardan Adam-Çocuklar İçin Hikâye, Kırk Aynada Gül Yankısı-Rubai, Sözün İzinde-Deyişme* (T. Atmaca ile), *Aşkım Var Edem-Maraş Rubaileri, Nedim Kimden Kaçıyor?-Mizahi Hikâye, Karakoncolos-Çocuklar için Hikâye, Altın Papağan-Çocuklar İçin Masal, Âdem'in Cennetleri-Öykü, Aşkın Gizemi Gelsin-Mâni, Güle Düşen Çiğ-Haiku* gibi kitapları var.

Birinci Bölüm
Aruz

Fuzulî'nin Gazel'ini Tahmis*

Söylesin sevdiklerim hülya nedir sevda nedir
Doğrudan söz söylemek makbul müdür îmâ nedir
Kahramandan gaye kimdir sevgiden mana nedir
Öyle sermestem ki idrâk etmezem dünya nedir
Ben kimim sâkî olan kimdir mey ü sahbâ nedir

*Kendimi öyle kaybettim ki, dünya nedir, ben kimim,
saki kimdir, içki ve kadeh nedir, bilmiyorum.*

Ben de bir sevda kuşandım taze bir nam isterim
Mutluluk semtinde her gün arzıendam isterim
Saçlarından bir tutam yaldızlı ilham isterim
Gerçi cânandan dil-i şeydâ için kâm isterim
Sorsa cânan bilmezem kâm-ı dil-i şeydâ nedir

*Gerçi çılgın kalbim için sevgiliden bir lütuf istiyorum ama
sevgili çılgın gönlün arzusu nedir diye sorsa onu da bilmiyorum.*

Kim demiş Ferhat rüya Leyla ve Mecnun bir masal
Aslı'nın gönlünde bir gün saltanat kurmak hayal
Belki yoktur dizde derman belki yoktur hiç mecal
Vasldan çün âşıkı müstağni eyler bir visâl
Âşıkâ maşûktan her dem bu istiğnâ nedir

*Mademki kavuşmak, âşığı kavuşma duygusundan uzak kılar,
öyleyse sevenin sevilenden uzak kalmaya çalışması nedendir?*

* Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Ruhunun keşfiyle meşgul olmayan kâşif değil
Şairin feryadı nazdır gizli bir teklif değil
Bilgelikten kastımız tasvir değil tarif değil
Hikmet-i dünya vü mâfihâ bilen ârif değil
Ârif oldur bilmeye dünya vü mâfihâ nedir

Dünya ve içindekilerin hikmetini bilmek bilgelik değildir.
Bilge o kişidir ki, dünyayı da içindekileri de bilmesin.

Taci her gün inlesem hiç kimse duymaz nâlemi
Anlamazlar aşka dair sırlı hiçbir cümlemi
Kalbimin mimarı zira başka dünya özlemi
Âh u feryâdın Fuzûlî incidiptir âlemi
Ger belâ-yı aşk ile hoşnûd isen gavgâ nedir

Ey Fuzulî, ettiğin ah ve figanlar herkesi üzmekte.
Aşk belasından memnunsan bunca varlık kavgası nedir?

Sözlük hülya: Hayal, **makbul:** Kabul gören, beğenilen, **ima:** Sözü dolaylı olarak söyleme, **nam:** Ad, **maşuk:** Sevilen, **arziendam:** Boy gösterme, **mecal:** Güç, **nâle:** İnleme.

Rasih'in Gazel'ini Tahmis*

Saçların destan yazarken dilde destan üstüne
Ellerin ferman çıkarmış say ki ferman üstüne
Gözlerinden göz düşürdün korkarım can üstüne
Süzme çeşmin gelmesin müjgân müjgân üstüne
Urma zahm-ı sîneme peykân peykân üstüne

*Gözlerini süzme, kirpiklerin üst üste gelmesin ki,
kalbimin yarasına ok üstüne ok vurmuş olmayasın.*

Elverir sevda denen tufana tedbir kılsa Nuh
Gök denen deryaya dünyadan kanatlanmakta ruh
Bir yanımda hep münzevidir bir yanımda çılgın güruh
Rîze-i elmas eker her açtığı zahma o şûh
Lûtfu var olsun eder ihsân ihsân üstüne

*O şuh güzel, açtığı her yaraya elmas tozları eker.
Lûtfu hep var olsun, çünkü ihsan üstüne ihsan eder.*

Kanlı kansız yaş dökerken gün gelir gözler kurur
Tutkudan bağrımda kalmış soylu mirastır gurur
Ruhum enginlerde yalnızlık çeker nabzım durur
Dilde gam var şimdilik lûtfeyle gelme ey sürûr
Olamaz bir hânede mihmân mihmân üstüne

*Ey sevinç! Gönlümde gam var, lütfet de şimdilik gelme.
Bir evde misafir üstüne misafir olamaz.*

* Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Düştü canlar çok zamandır çaresiz bir hasrete
Mutlaka yol gözleriz mecbur olursak hicrete
Nail olmak zor mudur vuslat denen son devlete
Yârdan mehcûr iken düştük diyâr-ı gurbete
Dehr gösterdi yine hicrân hicrân üstüne

Sevgiliden ayrı kalmışken, bir de gurbet ülkesine düştük.
Felek, bize yine ayrılık üstüne ayrılık gösterdi.

Taci'yim bağlandı gönlüm kutlu aşkın çarkına
Kurtuluş mümkünse göster n'olur Allah aşkına
Ben de korkunç iftiranın şimdi vardım farkına
Hem mey içmez hem güzel sevmez demişler hakkına
Eylemişler Râsihè bühtân bühtân üstüne

Rasih hakkında "Hem şarap içmez hem de güzel sevmez."
demişler. Yalan üstüne yalan söylemişler.

Sözlük *münzevi*: Tek başına, *güruh*: Değersiz topluluk, sürü, *hicret*:
Göç, *vuslat*: Kavuşma.

Muallim Naci'nin Gazel'ini Tahmis*

Soylu gerçekler benimdir mavi hülyalar benim
Bengi özlemler hayaller zengin imzalar benim
Çılgın ırmaklar tükenmez sırlı deryalar benim
Gördüm âsârın baharın oldu sahralar benim
Olmamak mümkün mü en şiddetli sevdalar benim

*Baharın eserlerini gördüm, bütün kırlar benim oldu.
Şimdi artık en şiddetli sevdaların benim olmaması mümkün mü?*

Aşkı anlat kalbi anlat ruhu anlat fikrime
Bir demet gül gönderip bir damla his kat fikrime
Yoksa gelmez korkarım bir parça takat fikrime
Verdi cevlân-ı diğer feyz-i tabiat fikrime
Aldı ârâmım bu rûh-efzâ temâşâlar benim

*Tabiatın cömertliği düşünceme farklı bir hareket verdi. Bu ruha
tazelik veren görünüşler benim durup dinlenmemi ortadan kaldırdı.*

Bir yakınmam yoktur asla kutlu yazgımdan yana
Mutluluk gökten sunulmuş armağandır insana
Âşinadır yemyeşil sevdama gökler âşına
Arz eder bir başka âlem şimdi her sahra bana
İnşirâhım şerh olunmaz gayrı dünyalar benim

*Her ova, kır bana şimdi başka bir dünya sunar.
Gönül ferahlığımı açıklamak zor, dünyalar benim oldu.*

*Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Başka bir coşkuyla çağlar türkü söyler her bahar
Gün gelir dünyaya bahtımdan da yıldızlar yağar
Sahi her mevsim gönül şehrinde şehrayin mi var
Olmasın da tab'-ı rindânem kim olsun neşve-dâr
Tâze sâkîler benim, leb-rîz mânâlar benim

*Benim kalender tabiatım mutlu olmasın da kim olsun, içki dağıtan
enç güzeller de benim, şiirdeki dopdolu anlamlar da.*

Zannedersem şairim dünyada buldum cenneti
Kurmuşum ruhumda bir yaldızlı sözcük devleti
Tekne sonsuzlukla sarhoş davet aşkın daveti
Çeşm-i âlem kimde görmüştür bu mes'ûdiyyeti
Bak bütün karşımdaki âyîne-simâlar benim

Dünyanın gözü böyle bir mutluluğu kimde görmüştür?
Bak, karşımdaki bütün ayna yüzlüler benim.

Sözlük hülya: Hayal, bengi: Sonsuz, ölümsüz, şehrayin: Şenlik, donanma.

Bekir Sıtkı Erdoğan'ın *Gözlerin Şiirini Tahmis**

Az dalalet incecikten çok hidayet gözlerin
Etmesin sevda diyarından şikâyet gözlerin
Eylesin kalbin rüyasından hikâyet gözlerin
Belki manzum bir yalandır belki ayet gözlerin
Belki cinlerden perilerden rivayet gözlerin

Bir sitem feryadıdır bahtımda parlar her nakış
Gözlerin yalnızlığın cam köprüsünden son çıkış
Ansızın yıldız döker kirpiklerinden yaz ve kış
Görmedim vallahi ben hiç böyle çapkın bir bakış
Söz verir bin bir defa etmez riayet gözlerin

Utku dolsun tutku dolsun coşku dolsun bohçalar
Ön sözünden başlasın sürgün yazan tarihçeler
Şiveler dağlansın aşk olsun ağızlar lehçeler
Düştü müzmin bir yeşil hummaya bağlar bahçeler
Bir defa baktımsa etmiştir sirayet gözlerin

Sen rüyasın sende eşsiz bir güzellik aşikâr
Gözlerin çılgın çocuktur sözlerin sonsuz vakar
Bir gözün dünya yaparken bir gözün dünya yıkar
Öyle çok sallanma cananım felek baştan çıkar
Pek mi sarhoş oldu bilmem döndü gayet gözlerin

Çok değildir aşk için bir kutlu derya söylemi
Sonsuz aşkın tarifimiş bence hülya eylemi
Sende başlar sende çınlar puslu dünya özlemi
Dinden imandan alır, küffar edersin âlemi
Sen geçerken şöyle bir rast gelse şayet gözlerin

* Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

Önce gönlünden silindim dađlayıp gittin beni
Bir tebessüm yollayıp lütfunla esrittin beni
Bazı gün yaldızlı bir sözcükle incittin beni
Bakma kurban olduđum çoktan harap ettin beni
İşlemiştir kim bilir kaç bin cinayet gözlerin

Taci gerçekten kölendir mülke sultan olsa da
Kalbi daim tastamamdır aklı viran olsa da
Sırdır aşkı bir zaman dillerde destan olsa da
Sıtkı vazgeçmez bu sevdadan perişan olsa da
Vazgeçilmez çünkü mevtimdir nihayet gözlerin

Sözlük *dalalet*: Doğru yoldan ayrılma, *hidayet*: Doğru yol, hak olan Müslümanlık yolu, *hikâyet*: Hikâye, *rivayet*: Söylenti, *riayet*: Uyuma, *müzmin*: Sürek, *humma*: Ateşli hastalık (sıtma), *sirayet*: Bulaşma, *aşikâr*: Açık, *vakar*: Ağırbaşlılık, *canan*: Sevgili, *hülya*: Hayal, *küffar*: İnkâr edenler, *esritmek*: Sarhoş etmek, *geda*: Köle, *viran*: Yıkılmış, *mevt*: Ölüm.

Muhibbî'nin (Kanunî) Gazel'ini Tahmis*

Hasretin kutsi edası hoş gelir
Gurbetin yüksek nidası hoş gelir
Kim demiş yalnız sefası hoş gelir
Bana dildârın cefâsı hoş gelir
Nitekim gayra vefâsı hoş gelir

*Bana sevgilinin verdiği sıkıntı hoş gelir,
başkalarına vefa göstermesinin hoş geldiği gibi.*

Bir rüya anlat bozulsun ezberin
Olmasın dünyada asla benzerin
Aşka kurbanlar sunar söz cevherin
Derdi ile hoş geçer dil dilberin
Derdime sanma devâsı hoş gelir

*Gönül güzelin derdinden hoşlanır,
sanma ki derdin devası hoş gelir.*

Sırrım olsun sakla meşhur eyleme
Merhamet kıl hüzne mecbur eyleme
Gurbetiyle kalbi mağdur eyleme
Gerd-i râhın ey sabâ dûr eyleme
Gözlerime tûtiyâsı hoş gelir

*Ey sabah rüzgârı, sevgilinin yolunun toprağımı benden uzak
bırakma. O toprağın sürmesi gözüme hoş gelir.*

* Fâilâtün fâilâtün fâilün

Çaldı bir gün beklenen son kampana
Elçiler gönderdi ruhum dört yana
Gözyaşım isterse evrilsin kana
Zahm-ı peykânı kızıl güldür bana
Bülbülem hâr-ı belâsı hoş gelir

*Okun açtığı yara kızıl güldür bana,
bülbülün belâ dikenini bana hoş gelir.*

Bir hicaz peşrev gelir ardınca rast
Âşığın sestem şiiirden gönlü mest
Ülkümüz gül namımız sevdaperest
Yâreme merhem durur çün zahm-ı dost
Cânıma tîr-i kazâsı hoş gelir

*Dostun yarası benim yarama merhemdir,
onun kaza oku canıma hoş gelir.*

Tutku doğmaz duygu peydah olmadan
Yol gidilmez çölde seyyah olmadan
Taci susmaz aşka meddah olmadan
Ey Muhibbî âleme şâh olmadan
Dilberin olmak gedâsı hoş gelir

*Ey Muhibbi, âleme padişah olmaktansa
bir güzelin kölesi olmak bana hoş gelir.*

Sözlük kutsi: Kutsal, *nida:* Çağırma, seslenme, *sefa:* Gönül rahatlığı, *cevher:* Öz, *hicaz:* Klasik Türk müziğinde düğâh perdesinde karar kılan bir makam, *peşrev:* Klasik Türk müziğinde faslın giriş taksiminden sonra, şarkıdan önce çalınan parça, *mest:* Kendinden geçmiş, *sevdaperest:* Aşka düşkün, *peydah:* Belli, açık, *seyyah:* Gezgin, *meddah:* Övücü.

Avnî'nin (Fatih) Gazel'ini Tahmis*

Hasretin zehrini içtik diye iman ederiz
Yüce sevdayı gönül yurduna sultan ederiz
Canı bir sevgilinin uğruna kurban ederiz
Görsek ol gonca lebi çâk-i girîbân ederiz
Gül yüzün yâdına bülbül gibi efgan ederiz

O gonca dudaklı sevgiliyi ne zaman görsek çılgına dönüp yakamızı yırtarız. Gül yüzünü ne zaman ansak bülbül gibi feryat ederiz.

Yola düştük yürüdük aşk ile her gün kan ter
Cevherin varsa vefa namına n olur göster
Sağalır tüm yaralar belki de bir gamze yeter
Hasta dil kapına varsa n'ola tîmâr ister
Yine bu derde anın derdine derman ederiz

*Hasta gönül şifa bulmak için kapına kadar gelmişse bunda ne var?
Biz, gönül derdine bu kapıda derman buluruz.*

Bu hayal gurbetimiz hayli büyük hayli derin
Yücelir ruh kapısından geçerek gökle yerin
Seni anmak bize lütfuydu o âdil kaderin
Mihrin ey hüsn-i bedî' ü leb-i la'l-i şîrin
Kıssa-i Hamza gibi âleme destân ederiz

*Ey eşsiz güzel ve şirin, kırmızı dudaklı sevgili! Güzelliklerini Hazreti
Hamza'nın kahramanlık hikâyeleri gibi cümle âleme destan ederiz.*

* Feilâtün (Fâilatün) feilâtün feilâtün feilün(fa'lün)

Söylesin aşkı bilen dinlemesin kuşku duyan
Özlemek kârımız olmuş nedir öyleyse ziyan
Nice sırlar damıtır kalbine sevda dolayan
Kametın şevki alem-veş ne kadar olsa ayân
Dilde râz-ı dehenin sırrını pinhân ederiz

*Senin o uzun boyunun ışığı bayrak gibi ortaya çıksa da,
biz senin dudağının sırrını gönülde gizleriz.*

Bu gönül sevgilinin semtine bir bahşıştır
Kimi gün serseri baştır kimi gün dervîştir
Yaşamak *Taci*'ye zül çünkü rüya bitmiştir
Avniyâ gerçi ölüm dünyede müşkil iştir
Gamze-i dilber ile biz anı âsân ederiz.

*Ey Avni! Gerçi ölüm dünyanın en zor işidir ama
biz onu da sevgilinin gamzesi sayesinde kolaylaştırırız.*

Sözlük *cevher*: Öz, maya, maden, *gamze*: Yan bakış, göz süzme, *ziyan*:
Kayıp, *zül*: Alçalma.

Necâtî Bey'in *Gazel*'ini Tahmis*

Salınıp gelmediler raks ederek gitmediler
Aşka yükselmediler yanmadılar tütmediler
Cilveler yaptılar asla dili eskitmediler
Lale-hadler yine gülşende neler etmediler
Servi yürütmediler goncayı söyletmediler

*Lale yanaklı güzeller gül bahçesinde yine etmediklerini
bırakmadılar. Serviyi yürütmediler, goncayı konuşturmadılar.*

Kırk asırdır adı söylenmede efsane deyu
Dağa çıkmakta deniz gezmede divane deyu
Sana gül bahçesi aslında hayalhane deyu
Taşradan geldi çemen mülküne bigâne deyu
Devr-i gül sohbetine laleyi iletmediler

*Bahçeye dışarıdan geldi yabancıdır diye
gül mevsimi sohbetine laleyi götürmediler.*

Aşk uzun bir serüvendir dile düşmez sanma
Şahit olmakta ezelden buna dünya ve sema
Her gönül der ki vefa rüzgârı değsin kanıma
Âdeti hûblarun cevri ü cefadır amma
Bana ettiklerini kimselere etmediler

*Güzellerin âdeti âşığa cefa çektirmektir ama
onlar bana ettikleri cefayı hiç kimseye etmediler.*

Renklerin şahı olur gölgede hâkîlerimiz
Gülün eyvanlarıdır bahçede mevkilerimiz
Şimdiden sonra değişmez ki telakkilerimiz
Hamdülillah mey-i canbahş ile sâkilerimiz
Âb-ı hayvan ile Kevser suyun istetmediler

* Feilâtün (Fâilatün) feilâtün feilâtün feilün (fa'lün)

*Allah'a şükürler olsun ki, sakilerimiz sundukları cana can katan
şarapla hayat suyunu da Kevser suyunu da aratmadılar.*

*Bulabildikçe gönül sevmenin imkânlarını
Yazar elbette hayatın yüce fermanlarını
Ruha sundukça güzeller bütün ihsanlarını
Hele ol kaşları ya okları peykânlarını
Sineden çekmediler yüreği oynatmadılar*

*Hele o yay gibi kaşlarını ve ok gibi kirpiklerini
gönülden çekmediler, yüreği hareket ettirmediler.*

*Gelse yâr aklıma hoş gelmese minnet canıma
Söz vefa bahsine girmişse sakın aldanma
Bekleyip hoşgörü göster fakat efkârlanma
Bin güzeller bulunur Yusuf'a mânend amma
Bu kadar var ki bular kendilerin satmadılar*

*Yusuf'a benzeyen binlerce güzel bulunur ama
bunlar güzeliz diye ortaya çıkıp gururlanmadılar.*

*Hasretin beklemenin sevmenin encamı nedir
Ne tebessüm ne ağıttır ne kahırdır ne zehir
Taci artık güneşin narı da bir nuru da bir
Ey Necâtî yürü sabreyle elinden ne gelir
Hûblar cevri ü cefayı kime öğretmediler*

*Ey Necâtî, yürü git sabret! Elinden başka ne gelir ki?
Güzeller cefa çekmeyi kime öğretmediler ki?*

Sözlük raks: Dans, divane: Deli, hâkî: Yeşile yakın toprak rengi, eyvan: Balkon, sundurma, telakki: Görüş, anlayış, ihsan: İyilik, bağış, encam: Son, işin sonu, tebessüm: Gülümseme, kahr: Derin üzüntü, nar: Ateş, nur: Işık.

Neşâtî'nin Gazel'ini Tahmis*

Terk edip gittin ezelden koca devramı bile
Duymadın kalbimizin yazdığı fermanı bile
Komadın dizde kalan zerrece dermanı bile
Gittin ammâ ki kodun hasret ile cânı bile
İstemem sensiz olan sohbet-i yârânı bile

Gittin fakat canımı hasret içinde bıraktın.
Ben senin olmadığın dostlar sohbetini bile istemem artık.

Gayrı dünya denilen tablo ciladır sensiz
Cümle âlim ne zamandır cüheladır sensiz
Ki sıla nerde ki gurbet de sıladır sensiz
Devr-i meclis bana girdâb-ı belâdır sensiz
Meyi zehrâb-ı sitem sâgar-ı gerdânı bile

Sen yoksan sitem zehrinin şarabı ve mecliste durmadan şarap
dağıtılması gözüme bir belâ girdabı (burgacı) gibi görünür.

Her keder hoşça gelir her çile hoş beş görünür
İki dünya ki yakından iki kardeş görünür
Kimi gün keyfi gelir bazı cefakeş görünür
Bağa sensiz bakamam çeşmime âteş görünür
Gül-i hândanı değil serv-i hırâmânı bile

Sensiz gül bahçesine bakamam; sadece bahçenin açılmış
gülü değil, nazlı nazlı sallanan servisi bile gözüme ateş görünür.

* Feilâtün (Fâilatün) feilâtün feilâtün feilün(fa'lün)

Sene dönsün dilerim bir daha mevsim dönsün
Geceden gündüze pervanece daim dönsün
Saatın akrebi dursun ama takvim dönsün
Sîneden derd ile bir âh edeyim kim dönsün
Aksine çerh-i felek mihr-i dirahşânı bile

*Dert ile bağırımdan öyle bir ah edeyim ki, gökyüzü, hatta onun
parlak güneşi bile tersine dönsün (Varsın kıyamet kopsun.)*

Süsü olmuş gibisin sanki zeminin vâ-hayf
Öfkenin gölgesi olmuş gibi kinin vâ-hayf
Neyi emreyledi *Taci* sana dinin vâ-hayf
Hâr-ı firkatle Neşâtî-i hazînin vâ-hayf
Dâmen-i ülfeti çâk oldu girîbânı bile

*Yazık ki, ayrılık dikeniyile dertli Neşâtî'nin sevgili ile birlikte olma
elbisesinin yalnız eteği değil yakası da yırtıldı. (Zavallı Neşâtî
sevgilisiyle görüşüp konuşamaz oldu.)*

Sözlük *ezel*: Başlangıcı bilinmeyen zaman; *davran*: Dünya, zaman,
çağ; *cühela*: Cahiller, bilgisizler; *sıla*: Gurbette olan insanın doğup büyüdüğü
özlediği yer; *cefakes*: Cefa çeken, sıkıntıya katlanan; *vâ-hayf*: Yazık ki.

Arif Nihat Asya'nın Güz Şiirini Tahmis**

Geceler günler için öncül olur
Hüzne sürgün yaşamak müşkül olur
Gün ışıırken aya bakmak zül olur
*Bu ufuklarda şafak gül gül olur
Dalların her kuşu bir bülbül olur*

Nice kanun nice çılgın tambur
Konuşur belki de orkestra olur
Her zarif damlanın ardında gurur
*Şimdi gökten yere tel tel yağmur
Şimdi sis, gölge, ışık tül tül olur*

Bir nehir coşkusudur belki yaşam
Her serin kuytuda binlerce adam
Say ki köknarlara her gün bayram
*Mor bulutlarda uzaktan akşam
Dişbudaklar, meşeler sümbül olur*

Bir rüyanın izi var toprakta
Güneş özlemle kanat çırpmakta
Kelebekler yıkanır ırmakta
*Aşına asmaların çardakta
Kehribar salkımı bir kâkül olur*

Göge burdan açılır pencereler
Nice ünlemler büyür hançereler
Gözledik kaç kereler kaç kereler
*Kınalanmış gibi dağlar, dereler
Ne güzel gün, ne güzel eylül olur*

* Feilâtün feilâtün feilün

Yola düşmüş gibi yüzlerce peri
Yürüyor çünkü bu sevda seferi
Ürperir duydu mu kalbin çeperi
Suların al al açar laleleri
Ve ufuklarda şafak gül gül olur

Söz açar mührünü dil perdesinin
Yedi perdeyle bilenmiş sesinin
Silinir gölgesi yaz bestesinin
Muhteşem yangını güz ülkesinin
Doymadan seyrine, bir gün kül olur...

Hayalî'nin Gazel'ini Tahmis*

Ne sesten hissemiz vardır ne söz cephanemiz kaldı
Ne himmetten nasipdarız ne buğday tanemiz kaldı
Çocukluktan kurulmuş bir küçük kâşânemiz kaldı
Nigârâ bezm-i hüsnünde dil-i mestânemiz kaldı
Perin yakmış cemâlin şem'ine pervânemiz kaldı

Ey sevgili! Sarhoş gönlümüz güzelliğinin meclisinde kaldı.
Güzelliğinin mumu karşısında kanadını yakmış bir keleşimiz kaldı.

Ne bir fazlaydı hülyamız ne sevdamız biraz eksik
Ne nasirlik geçer gönlün semasından ne şairlik
Ağır lanmak azizlenmek sevmek en güzel teşvik
Anı hoş tut garibindir efendim işte biz gittik
Gönül derler ser-i kâyunda bir dîvânemiz kaldı

Onu hoş tut, garibindir, efendim, işte biz gittik.
Senin yanında sadece gönül denilen bir delimiz kaldı.

Bilen bilsin saraylar kurmuşum bir kutlu ferman dan
Hayıflanmaktayım her gün keder kaynaklı hüsrandan
Benim hissem budur zira bugün gam yüklü kervandan
Yürek kan oldu hicrandan vücûdum çekti el candan
Feda oldu yoluna cümlesi zîrâ nemiz kaldı

Yürek ayrılık acısından kan doldu. Vücudum candan el çekti.
Ne varsa hepsi senin yoluna harlandı. Artık hiçbir şeyimiz kalmadı.

* Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Rüyalar düştü ufkumdan hayalim hep ziyan oldu
O aydınlık zaman geçti karanlık bir zaman oldu
Gönül derdinle inlerken sabırsız bir keman oldu
Başımдан akl ise gitti dil ile can revân oldu
Ten-i bî-i'tibâr adlı kuru vîrânemiz kaldı

Akıl da başımдан gitti, gönül ile can yola koyuldu.
Şimdi beden adlı değersiz, kuru bir yıkıntımız kaldı.

Sen aşkın *Taci'siydin* bir soyut dünyaya aittin
Gönül yurdunda derviştin akıl yurdunda mürşittin
Benim dünyama akrandın benim sevdama şahittin
Hayâlî devlet-i bî-i'tibâra bakmadın gittin
Bize bestir bu kim dillerde bir efsânemiz kaldı

Ey Hayâli! Sen bu değersiz dünyaya bağlanmadın gittin
(öldün). Dillerde dolaşan bir efsanemiz kaldı; o bize yeter.

Sözlük *himmet*: Yardım, *nasıpdar*: Pay almış, paydaş, *kâşâne*: Köşk, *hülya*: Hayal, *nasirlik*: Yazarlık, *ağırlanmak*: Saygı görmek, her türlü ihtiyacı karşılanmak, *azizlenmek*: Üstün tutulmak, *teşvik*: Özendirme, *hüsran*: Hayal kırıklığı, *ziyan*: Kayıp, *mürşit*: Doğru yolu gösteren, kılavuz.

Şeyh Galib'in Gazel'ini Tahmis*

Kararsızdır benim bahtım kararım varsa sendendir
Gönül derler muazzam bir diyarım varsa sendendir
Sığınmam varsa sendendir firarım varsa sendendir
Efendimsin cihanda itibarım varsa sendendir
Miyân-ı âşıkanda iştiharım varsa sendendir

Efendimsin, bu dünyada saygınlığım varsa senden gelmiştir.
Âşıklar arasında şöhret bulmuşsam bu da sendendir.

Küçük bir fesleğendir varlığım sen bahçıvanımsın
Kıyısın sen yazımsın sen baharımsın hazanımsın
Ben öğrencin sayıldıysam sen eşsiz imtihanımsın
Benim feyz-i hayatım hâsılı rûh-ı revânımsın
Eğer sermaye-i ömrümde kârım varsa sendendir

Benim hayatımdaki bolluk bereket, kısacası sen benim yürüyen
ruhumsun. Eğer ömür sermayemde kâr etmişsem bu da sendendir.

Benim kalbim adanmıştır dilim sevdana düşkündür
Kapından bir sefer geçmek eğer bilsem ki mümkündür
Senin semtinde kalmışsam dakikam say ki bin gündür
Veren bu suret-i mevhumâ revnâk reng-i hüsnündür
Gülistan-ı hayalim nevbaharım varsa sendendir

Var mı yok mu olduğu belli olmayan yüzüme parlaklık veren senin
güzelliğindir. Bir hayal gül bahçem, bir ilkbaharım varsa sendendir.

* Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün

Durur kalbim şiiirlerden gelen bir kutlu mevkide
Yolum geçmişse tarihten gözüm kalmışsa mazide
Sözüm sayende parlaktır düşüm hep laciverdîde
Felekten zerre miktar olmadım devrinde rencide
Ger ey mihr-i münevver âh u zârım varsa sendendir

Senin devrinde felekten zerre kadar incinmedim.
Ey aydınlık güneş, ah ediyor inliyorsam bu da sendendir.

Sesim senden sözüm senden ne suskunluk ne feryatsın
Ya meltemsin ya yıldızsın ya poyrazsın ya imbatsın
Gözüm hülyanı seyretsin dilim sevdanı anlatsın
Senin pervane-i hicranınım sen şem'-i vuslatsın
Be-her şeb hâhiş-i bûs u kenarım varsa sendendir

Ben senin ayrılık kelebeğünim, sen kavuşma mumusun.
Her gece öpüp kucaklama isteğim varsa o da sendendir.

Senin yağmurlarından beslenir gözden sızan şebnem
Ateşler yüklü aşkından kırılmıştır gönül tekнем
Anılsın bence bundan sonra yüz bin yıllık efsanem
Şehîd-i aşkın oldum lâlezâr-ı dâğdır sînem
Çerâğ-ı türbetim şem'-i mezârım varsa sendendir

Aşkından şehit oldum, göğsüm yaralı bir lale bahçesidir.
Türbemin çırası, mezarımın mumu varsa o da sendendir.

Nedensiz gölgelenmiştir benimdir sandığım şeyler
Dilersen parçalansın kalbe aydınlık döken meyler
İçim sevda için her gün tereddütsüz ömür peyler
Gören ser-geştelikte gird-bâd-ı deşt zanneyler
Fenâ-ender-fenâyım her ne varım varsa sendendir

Beni şaşkınlık hâlinde görenler, çöldeki hortum zanneder.
Fenadan da fenayım, neyim varsa senin yüzündendir.

Zaman gurbet gönül devlet rüya cennet hayal mesken
Sema eyler sabah akşam döner zümrüt döker gölgen
Benim rengim senin bahçende her mevsim açan gülden
Niçün âvâre kıldın gevher-i galtânın olmuşken
Gönül âyinesinde bir gubârım varsa sendendir

Ben senin yerde yuvarlanan cevherinken niçin beni başıboş bıraktın.
Gönül aynasında bir tozum varsa o da sendendir.

Evim barkım köyüm yaylam yerim yurdum hüvelbâki
Söner yalnızlığın mehtabı göç vaktim gelir tâ ki
Benim özlemlerim bir karşılık beklerler illâ ki
Şafak-tâb eyledin peymânemi hûn-âb ile sâkî
Sabah-ı sohbet-i meyden humârım varsa sendendir

Ey saki, kanlı su döküp kadehimi şafak ateşiyle doldurdun.
Şarap sohbetinin sabahında sarhoşsam bu da sendendir.

Koşulsuz kuşkusuz sevmek muhakkak en güzel imla
Güneşten yüz bulur aydan tebessüm beklerim hâlâ
Eğer fikrin senin sırrınsa *Taci* söylemen evlâ
Sanadır ilticası Galib'in yâ Hazreti Molla
Başımda bir külâh-ı iftiharım varsa sendendir

Ey Hazreti Mevlana, Galib'in sığınması sanadır.
Başımda bir övünme külâhım varsa o da sendendir.

Sözlük muazzam: Büyük, *fırar:* Kaçış, *meltem:* Yazın karadan denize doğru esen hafif rüzgâr, *yıldız:* Kuzeyden esen soğuk rüzgâr, *poyraz:* Kuzeydoğudan esen soğuk rüzgâr, *imbat:* Yazın denizden karaya doğru esen serin rüzgâr, *hülya:* Hayal, *şebnem:* Çiy, *mey:* İçki, *peylemek:* Bedel ödeyerek kendine ayırmak, *mesken:* Ev, *zümrüt:* Yeşil renkte saydam süs taşı, *hüvelbâki:* O (Allah) bâkidir, *muhakkak:* Kesinlikle, *tebessüm:* Gülümseme, *evlâ:* Daha iyi, yeğ.

Nef'înin Gazel'ini Tahmis*

Her sözcüğü bir derdime derman ederim ben
Bir cümleme bin şairi hayran ederim ben
Sevdaya kıyan kullara isyan ederim ben
Derdim nice bir sînede pinhan ederim ben
Bir âh ile bu âlemi viran ederim ben

Ben derdimi kalbimde daha ne kadar saklayabilirim?
Bu dünyayı bir âh ile yıkarım ben.

İsrafil eğer üflese bir gün yine sûra
Uçmak gerekir her gece kuşlar gibi nura
Herkes senin aşkınla kapıldıkça gurura
Ah ile komam dilleri zülfünde huzura
Cem'iyet-i ağıyârı perişan ederim ben

Ah ederek, gönülleri senin zülfünde rahat bırakmam.
Rakipler topluluğunu dağıtırım ben.

İnsanlar umutsuz görünür kaygılar orman
Umrunda değil kimselerin can ile canan
Bir sevgi taşır topluma ruhumdaki kervan
Cem'iyet-i ağıyârı ger etmezse perişan
Çarh-ı feleği aksine gerdan ederim ben

Eğer rakipler topluluğunu dağıtamazsam,
feleğin çarkını tersine döndürürüm ben.

Sonsuzluğa bir yol bulabilmişse irade
Elbette şiirdir bize en soylu ifade
Söz cevheri parlardı kader kılssa ziyade
Yâr olmayıcak zehr-i sitemdir bana bâde
Bilmem nice def'-i gam-ı hicran ederim ben

* Mef'ûlü mefâilü mefâilü feülün

*Sevgili olmayınca şarap bana sitem zehri olur, o zaman
bilmem ki ayrılık gamını nasıl yok ederim ben?*

Sevda kılıyor gönlümü her sahnede hoşnut
Her şey ama her şey bize sevda ile mevcut
Bir dost olabilmiş gibi bir sevgili yahut
Güya ki olur didelerim mâden-i yâkut
Her gâh ki yâd-ı leb-i cânan ederim ben

*Ne zaman sevgilinin dudağını ansam,
gözlerim yakut madeni gibi kızarır.*

Kar tanesi nimet sayılır yağmuru Kevser
Her sayfası tüm yeryüzünün gam dolu defter
Bir bahçe kurardım size güllerle beraber
Bu hâl ile âvârelik el verse bana ger
Baştan başa dünyayı gülistan ederim ben

*Şayet bu hâl ile avarelik bana fırsat verse,
dünyayı baştan başa gül bahçesine çeviririm ben.*

Bir çare gerek ruhtaki her meddücezire
Benzer dizeler yazmalı Divan-ı Kebir'e
Kısmet mi bu *Taci* denen erdemli fakire
Nef'i gibi yârâna demem dahi nazîre
Yâ bu gazeli zîver-i dîvan ederim ben

Nef'i gibi dostların şiirlerine de artık nazire (benzer şiir) söylemem.
Bu gazeli şiir kitabının süsü kılarım ben.

Sözlük İsrâfil: Kıyamatin kopacağını duyurmakla görevli melek,
sûr: İsrâfil'in kıyametin kopacağını duyurmak için üfleyeceği boru, *canan:*
Sevgili, *hoşnut:* Memnun, *Kevser:* Cennette akan ırmak, *meddücezir:* Gelgit,
Divan-ı Kebir: Mevlâna'nın şiir kitabı.

Mehmet Âkif Ersoy'un *Gazel*'ini Tahmis*

N'olur bu zamandan bu diyardan sefer etme!
Bir ömrü sitemlerle kararttın yeter etme!
Sevdanı silik sözlere artık siper etme!
Allah'ı seversen nazarımdan güzer etme!
Müştâkıyı başın için olsun heder etme!

Allah'ı seversen gözümün önünden gitme!
Başın için sana tutkun olan beni harcama!

Her sevgili bir coşkuya bir tutkuya mahkûm
Her çağda rüya semtine pervane çeker mum
Aşkın bilirim belki de bir parçası zakkum
Kurban oluyor bir nıgeh-i hışmına ruhum
Sevdazededen böyle diriğ-i nazar etme!

Hışımlı bir bakışına ruhum kurban oluyor.
Sevdaya tutulmuş kişiden bakışını esirgeme!

Kaldık ne yazık hayli zaman kesret içinde
Kâh mihnete düşmüş gibi kâh minnet içinde
Çık gel ne olursun verilen mühlet içinde
Ey mâh yetiş bezm-i safâ zulmet içinde
Herkes uyuyor gayrdan asla hazer etme!

Ey ay yüzlü güzel, yetiş ki, safa meclisi karanlık içinde kaldı.
Herkes uyuyor, başkaları görür diye çekinme!

Bir gün dilerim bahtıma lütfunla gelirsin
Mahzun ve yitik kalbime cennet kesilirsin
Ben sende ölürken sen içinden dirilirsin
Aşkın ne azab olduğunu sen de bilirsin
Gel hatırıma kırma beni pür-keder etme!

* Mef'ûlü mefâilü mefâilü feülün

*Aşkım ne azap olduğunu sen de bilirsin.
Gel hatırımı kırma, beni çok üzme!*

Gurbetmiş ezelden biçilen gizli nasibim
Dünya denilen devse benim zorlu rakibim
Ey şefkati göklerce büyük nazlı tabibim
*Ben kûyunu terk eyleyemem âh garibim
Bâbındaki nevmidini me'yûs-ter etme!*

*Ben senin semtini terk edemem, ah, bu diyarda yabancıyım.
Kapında ümitsiz bekleyen beni daha da ümitsiz hâle düşürme!*

Her sahnede bir başka umut yıldızı balkır
Bir pencere olsun kocaman kalbine nazır
Gölgen o zaman belki hayal perdeme yansır
*Tard etme kapından şu ciğer-sûzu yazıktır
Hûn-âbına rahm et de anı derbeder etme!*

*Şu ciğeri yanmış âşığı kapından kovma, yazıktır.
Kanlı gözyaşlarına acı da onu derbeder etme!*

Âşıklara asla gücenilmez ve kıyılmaz
Ölmezse yiğit aşk için âşık da sayılmaz
Bir fırtınadır ruha dolar gerçi duyulmaz
*Ey nur-ı dü-çeşmim! Bu temaşaya doyulmaz
Allahî seversen nazarımdan güzer etme!*

*Ey iki gözümün ışığı! Bu seyre doyulmaz.
Allahî seversen gözümün önünden uzaklaşma!*

Sözlük pervane: Kelebek, zakkum: Cehennem meyvesi, kesret: Çokluk, karmaşa, mihnet: **Sıkıntı**, minnet: **Gönül borcu**, mühlet: **Süre**, mahzun: Üzgün, ezel: Başlangıcı olmayan zaman, balkımak: Parlamak, nazır: Bakan.

Yahya Kemal Beyatlı'nın *Veda Gazeli*'ni Tahmis*

Her sinede bir başka meram olsun erenler
Dillerde de bir başka kelâm olsun erenler
Aşksız yaşamak kalbe haram olsun erenler
Ömrün şu biten neşvesi tam olsun erenler
Son meclisi câm üstüne câm olsun erenler

Ömrün şu biten sevinci tam olsun erenler.
Son meclisi kadeh üstüne kadeh olsun erenler.

Hem hezle uçar söz kuşu hem methüsenaya
Bir tutkuya meyletmesi var bir de gınaya
Baktıkça şu dünya denilen köhne binaya
Şükranla veda ettiğimiz câm-ı fenaya
Son pendimiz ahlâfa devam olsun erenler

Bizden sonrakilere son öğüdümüz şudur:
Bizim şükürle veda ettiğimiz fanilik kadehine devam etsinler erenler.

Her cümle sitem mazmunu her sahnede bin “ah!”
Çoktan beri insanlara Nas Suresi dergâh
Ahirleri hayretse gerek Hazreti Allah
Dünyada bu iksir ile mes'ûd olan ervâh
Ukbâda da sermest-i müdâm olsun erenler

Dünyada bu ölümsüzlük suyu ile kendinden geçen ruhlar,
ahirette de sürekli olarak sarhoş olsun erenler.

* Mef'ûlü mefâilü mefâilü feülün

Bir yanda kalem coşkusu bir yanda mürekkep
Bir yanda güvercin gözü bir sahnede akrep
Durmaz feleğin çarkı zamansız döner hep
Câizse harâbât-ı ilâhîde de her şeb
Yâran yine rindân-ı kirâm olsun erenler

Sakıncası yoksa bu ilahi meyhanede her gece
dostlarımız soylu gönül insanları olsun erenler.

Taci yine sevda dolu peymaneler elde
Canlar devinip durmada binlerce emelde
Ruhlarsa karar kılmada bir tane güzelde
Tekrâr mülâkî oluruz bezm-i ezelde
Evvel giden ahbâba selam olsun erenler

Başlangıcı olmayan zaman meclisinde tekrar buluşuruz.
Bizden önce giden dostlara selam olsun erenler.

Sözlük sine: Göğüs, kalp, *kelâm:* Söz, hezl: Şaka, *methüsenâ:* Övme, yüceltme, *gma:* Usanma, *mazmun:* Simge, *âhir:* Son, *peymane:* Kadeh, *emel:* İstek.

Faruk Nafiz Çamlıbel'in *Kitabe Şiirini Tahmis**

Yıldızlara sessizce kement atmış olaydı
Can harcıma bir parça şiir katmış olaydı
Gözyaşları can bahçemi ıslatmış olaydı
Zâir! Biri destanımı anlatmış olaydı
Genç ölmemi bulmazdın, eminim ki, zamansız.

Dünya kimi kimden neyi nerden soracaktı
Bir gün dokunup kalbime zincir vuracaktı
Sevda beni sonsuzluğa dek koşturacaktı
Kalbim daha yaşanmadan elbet duracaktı,
Ömrümde benim geçmedi bir gün heyecansız.

Yıllar yılı efsanemi yazdımsa adımla
Yalnızlığı seçtim yola gelmez inadımla
Düşten çıkararak gerçeğe sarkan tezadıyla
Ben yerde süründükçe güneşten kanadıyla,
Baktım, geçiyor gölgeler üstümden amansız.

Ten başka limandaydı gönül başka limanda
İnsan dalı altın bir ağaçtır kökü canda
Yok farz edilir çizgi bırakmazsa zamanda
Üstün doğup alçak yaşamaktansa cihanda
Bir gölgede yatmak diledim nam ü nişansız.

Son noktada çık gel ne olur kalbe muin ol
Yalnızlığı anlat bana sevdaya zemin ol
Hüznünde asil ille de aşkında metin ol
Her gün yere bir parça eğilmekten, emin ol,
Bir kerre serilmek iyidir toprağa cansız.

Sözlük *zâir*: Ziyaretçi, *tezat*: Karşıtlık, *nam ü nişansız*: Adı ve izi olmayan, *muin*: Yardımcı, *metin*: Sağlam.

* Mef'ûlü mefâilü mefâilü feülün

Namık Kemal'in *Gazel*'ini Tahmis*

Yorgun yüreğin melali yoktur
Beklentisi yok hayali yoktur
Davranmak için mecali yoktur
Gül-ruhlerinin misali yoktur
Hurşîdin o reng-i âli yoktur

Gül yanaklarının benzeri yoktur.
Güneşin bile öyle güzel rengi yoktur.

Dünyayı sesiyle gütmek ister
Tutkuyla sürekli tütme ister
Yıldızlara komşu gitmek ister
Ağyar ile ülfet etmek ister
Ben ölmeden ihtimali yoktur

Başkalarıyla görüşmek ister.
Ben ölmeden buna ihtimal yoktur.

Sevdası sihirli hüznü başka
Bir lokma bıraksa bir de hırka
Her gün sitem etse her dakika
Cevretme değil esir-i aşka
Öldürse dahi vebali yoktur

Aşk tutsağına eziyet etmek değil, öldürse bile vebali yoktur.

* Mef'ûlü mefâilün fe'ülün

Yerden göğse sevgi sağdı şair
Farz et ki saçındı kalbe zincir
Vuslat yolu gözlenen misafir
Gönlümdeki aşk daimidir
Mihri ezelin zevali yoktur

Gönlümdeki aşk süreklidir. Ezeli güneş yok olmaz.

Her dalda bir erguvani yaprak
En soylu rüya kanatsız uçmak
Taci daralan zamana tutsak
Allah'adır itimadım ancak
Nev-i beşerin Kemal'i yoktur

Güvenim Allah'adır ancak. İnsanoğlunun yetkisi yoktur.

Sözlük melal: Nedeni bilinmeyen iç sıkıntısı, *mecal:* Güç, takat,
vuslat: Kavuşma, *erguvani:* Erguvan renginde, eflatunla kırmızı arası renkte
olan.

Nedim'in Gazel'ini Tahmis*

Adres kabul edersen eğer gül civarını
Yurdun sayar hayalin onun derkenarını
Sevdadır artıran hayatın itibarını
Bir nîm neşe say bu cihânın baharını
Bir sâgar-ı keşîdeye tut lale-zârını

Bu dünyanın baharını yarım bir neşe say!
Lale bahçesini de içilmiş bir kadeh farz et!

Mümkün mü aşka bağlanarak yanmaya gönül
İçtikçe aşkı mutlu olup kanmaya gönül
Yaldızlı merhabalara aldanmaya gönül
Bir dem mi var ki âh ederek anmaya gönül
Ey serv-kad seninle geçen rûzigârını

Ey selvi boylu! Bir an var mı ki,
gönül seninle geçen zamanı anmasın?

Hissiz midir gönül ki bir sevdâyı dinlemez
“Hurra”yı dinlemez ya da “hayda”yı dinlemez
Bilmem ki hangi duygu süveydayı dinlemez
Şevk-ı tamam vâde-i ferdâyı dinlemez
Reşk ana kim cihanda bugün buldu yarını

Tam kıvamını bulmuş olan neşe, geleceğe dair vadi dinlemez;
dünyada bugünden yarını bulmuş olana ne mutlu!

* Mef'ûlü fâilâtü mefâilü fâilün

Ortak rüyamız olması sevmek kadar güzel
Miras bıraktı öncekiler gelmeden ecel
Binlerce şarkı gönderelim sonra bin mesel
İran zemine tuhfemiz olsun bu nev gazel
İrgürsün İsfahan'a Sitanbul diyarını

Bu yeni gazel İrana armağanımız olsun.
İsfahan'a İstanbul'u ulaştırısın.

Yalnızlığın büyüttüğü yıldızlı ayna kim
Dünya dedikleriye biraz puslu bir resim
Taci bu ömrü say ki karanlık bir öz çekim
Düşmen ne denli saht ise de şâd ol ey Nedim
Seng üzre gösterir zer-i kâmil ayarını

Ey Nedim! Düşman ne kadar güçlü ise de mutlu ol!
Halis altın, ayarını mihenk taşı üstünde gösterir.

Sözlük derkenar: Sayfa kenarlarına düşülen not, çıkma, *itibar*: Saygınlık, *hurra*: Bazı Batılı ulusların, başarıyı kutlamak ya da sevinci anlatmak için “yaşa!” anlamında kullandıkları sözcük, *hayda*: Şaşkınlık belirten bir ünlem, *süveyda*: Kalbin ortasında var olduğuna inanılan siyah benek, *mesel*: Örnek alınacak söz, atasözü, eğitici hikâye ya da masal.

Nihal Atsız'ın Sona Doğru Şiirini Tahmis*

Sonsuzluğun gönülleri sarsan sesindeyim
Bir tutku evresinde rüya ertesindeyim
Sevgiyle çınlayan şiirin bestesindeyim
*Bilsin cihan ki ben bu cihânın nesindeyim,
Bir ülkünün mehâbetinin zirvesindeyim.*

Nerden ne istiyorsa hep alsın her isteyen
Devranı hırsa durmadan çalsın her isteyen
İsterse bir kafeste kör kalsın her isteyen
*Dünya denen mezellete dalsın her isteyen,
Ben ırkımın şeref taşıyan efsanesindeyim.*

Hülyalarım vatan vatan çınlarsa bilgece
Bazen hazin hikâyelerle süslenir gece
İnsan çözülmemiş düğüm, geçmişse bilmece
*Herkes bir özleyiş yaşar... Ben de öylece
Altayların ve Tanrıdağ'ın çevresindeyim.*

Ülküm doğup boğuldu ruhum ışıklara
Aşkım deva olur bugün hıçkırıklara
Hemdert olur sesim ezelden yanıklara
*Merdânelikle şöyle bakıp ayrılıklara
Son menzilin hüznü dolu kâşânesindeyim.*

Kim var ki gizli gizli hayal içre dalmadı
Bazen de bir gönülde gezip sevgi çalması
Etrafa bazı bazı kızıp korku salması
*Artık veda zamanına pek fazla kalmadı;
Yorgun ve kimsesiz ölümün bahçesindeyim...*

* Mef'ûlü fâilâtü mefâilü fâilün

Şeyhülislam Yahya'nın Gazel'ini Tahmis*

Rüya yığın yığın olduysa sevgi kat kat olur
Ne dilde endişe parlar ne dizde takat olur
Vefa desen o da bambaşka bir hakikat olur
Cihanda âşık-ı mehcûr sanma râhat olur
Neler çeker bu gönül söylesem şikâyet olur

Dünyada aşktan uzak kalan sanma ki rahat olur,
neler çeker bu gönül söylesem şikâyet olur.

İşık dökülse bugün kalbe kutlu zembilden
İlim talep kılarım ben de belki cahilden
Bir ok gelir bana sevda isimli katilden
Ölünce temreni kalsın çıkarmanız dilden
Tahammül eyleyemem ol da bir cerâhat olur

Öldüğümde sevgilinin okunun ucu bırakın gönlümde kalsın,
sakın çıkarmayın, dayanamam o da bende bir iltihaplı yara olur.

Güzelliğin sesi yansır yöneldiğin gazele
Kanım helal yüreğinden şiir döken güzele
Gönül hayalini bir gün götürse verse yele
Bu rûzigârda bir berg-i ayş girmez ele
Felek müsâade etmezse bî-mürüvvat olur

Bu zamanda bir hayat yaprağı ele geçmez.
Felek izin vermezse mürüvetsiz olur.

* Mef'ûlü fâilâtü mefâilü fâilün

Kader midir nedir yüzlerce derdi cemetmek
Hayat boyunca her gün durmadan sitem etmek
Gülünce bengi su sunmak susup verem etmek
Le'ime renciř-i hâtır verir kerem etmek
Mukayyed olmasın erbâb-ı dille zahmet olur

Bağışta bulunmak cimri insanı incitir.

Gönül ehli insanlarla birlikte olmasın, ona sıkıntı olur.

Ya *Taci* olmalı künyem veya adım Yahya
Sözümdeyim yeni bir fasla başladım Yahya
Hayat yolunda ne güldüm ne ağladım Yahya
Yakında kûy-ı harâbâta uğradım Yahya
Ne hûb cây-ı safâ gûşe-i ferâgat olur

*Ey Yahya, yakın zamanda meyhane semtine uğradım, meyhaneden
ne güzel bir keyif yeri ve her şeyden vazgeçme köşesi olur.*

Sözlük zembil: Hasırdan örülmüş saplı torba, *gazel:* Divan şiirinde 5-15 beyitten oluşan ilk beytin dizeleri kendi arasında, diğer beyitlerin de ikinci dizeleri birinci beyitle uyaklı, lirik nazım biçimi, *cem etmek:* Toplamak, *bengi su:* Efsaneye göre içeni ölümsüz kılan su, *fasıl:* Bölüm.

Bâkî'nin *Gazel*'ini Tahmis*

Ferman çıkardın gel dedin hülyalara saldı beni
Mazmun düşürdün gül dedin imalara saldı beni
Sevdana şahit bul dedin davalara saldı beni
Hattım hesabın bil dedin gavgalara saldı beni
Zülfüm hayalin kıl dedin sevdalara saldı beni

(Ey sevgili!) Bana yüzümdeki ayva tüylerinin sayısını bil dedin, beni türlü türlü kavgalara saldı. Saçlarımı hayal et deyip beni sevdalara saldı.

Akşam sabah seyran edip dağlar kadar iman edip
Yüzlerce can kurban edip binlerce dil viran edip
Bazen coşup isyan edip bazen susup figan edip
Geh âb-veş giryan edip geh bâd-veş pûyan edip
Mecnun-ı ser-gerdân edip sahralara saldı beni

Bazen su gibi, bazen de rüzgâr gibi koşuşturarak aşkımdan deliye dönmüş Mecnun gibi beni çöllere düşürdün.

Varlık dedim sürgün dedin kurtulmamız mümkün dedin
Hem nazmımız düzgün dedin her tutkudan üstün dedin
Âşıklarım görsün dedin sen semtisin hüznün dedin
Vaslım dilersin çün dedin lütf edüben olsun dedin
Yarın dedin bir gün dedin ferdalara saldı beni

Çünkü kavuşmayı dilersin dedin, sana iyilikte bulunayım dedin.
Yarın, öbür gün diyerek beni oyalayıp kavuşma ümidimi
hep gelecek zamanlara bıraktın.

*Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

Dünyada sen ahrette sen cennette sen cinnette ben
Manada sen hasrette sen sevdada sen gurbette ben
Devlette sen hicrette sen elbette sen elbette ben
Yûsuf gibi izzette sen Yâkûb-veş mihnette ben
Dil sâkin ü beytü'l-hazen tenhalara saldın beni

*Sen Hz. Yusuf gibi değerlisin, bense Hz Yakup gibi (ayrılık yüzünden)
sıkıntılar içindeyim. Hüzün evinin sakini olan gönlümü ve beni
tenhalarda yalnız bıraktın.*

Taci sözün yalnız sitem lakin hayalin muhteşem
Yaşlar döker mahzun kalem sevda fısıldar her dizem
Sen Aslı oldun ben Kerem efsanemiz dillerde hem
Bâkî-sıfat verdin elem ettin gözüm yaşımı yem
Kıldın garîk-i bahr-ı gam deryalara saldın beni

Bana Bâkî diye hüznü bir ad verdin. Gözümün yaşımı yem ettin.
Beni gam denizinde boğmak için deryalara attın.

Sözlük ferman: Emir, sultan buyruğu, *hülya:* Hayal, *mazmun:* Anlam, simge, *ima:* Dolaylı olarak anlatıma, *seyran:* Gezinme, *viran etmek:* Yıkma, harabe hâline getirmek, *figan etmek:* Bağırarak ağlamak, *nazım:* Şiir, *hicret:* Göç.

Hamamizâde İhsan'ın Gazeli'ni Tahmis*

Kaderim kıştadır bahara gider
Yolcudur bir yitik diyara gider
Kalmak ister fakat ne çare gider
Dil-i âvâre kûy-ı yâre gider
Uçarak gökte bir sitâre gider

*Başiboş gönül sevgilinin semtine tıpkı
gökteki bir yıldız gibi uçarak gider.*

Gizli düşler geçer hayatından
Öyküler doğsa hatıratından
Ezgiler yağsa hissiyatından
Ayrılan bezm-i iltifatından
Gidemez bir diyara dâra gider

*Onun hatır sorma meclisinden ayrılan,
başka hiçbir yere gidemez, ancak darağacına gider.*

Göktedir yerde bir tören bilmez
Cennetin burcudur şölen bilmez
Nerde bekler gelen giden bilmez
Şüheda-yı vatan kefen bilmez
Dem-i hursende pâre pâre gider

*Vatan şehitleri kefen nedir bilmezler.
Kismetine razı olma zamanına parça parça giderler.*

* Feilâtün mefâilün feilün
Fâilâtün fa'lün

Başta hep bir kavak yeliyle duman
Aşkın encamı bence hayli yaman
Böyle takdir buyurdu bahtı yazan
Ömrümüz *bir zavallı berk-i hazan*
Reh-i sevdada rûzigâra gider

Ömrümüz zavallı bir sonbahar yaprağıdır.
Sevda yolunda rûzgârda/zamanda savrulur.

Almışız Taci sevgiden ferman
Bulmuşuz sonra dağ kadar imkân
İstesin çağ utanmadan kurban
Vermeyiz “âh”a biz mecal İhsan
Belki dildâra bir şerare gider

Ey İhsan, ahımızdan belki sevgiliye bir kıvılcım
gider diye biz ah çekmeye fırsat vermeyiz.

İkinci Bölüm
Hece

Yunus Emre'nin *Taşkın Yine Deli Gönül Şiirini Tahmis**

Gidenlerin arkasından sabah akşam yağlar mısın?
İçimizin yarasını sözlerinle dağlar mısın?
Aşkın rüya kılıcını gözlerinle zağlar mısın?
Taşkın yine deli gönül sular gibi çağlar mısın?
Aktın yine kanlı yaşıım yollarımı bağlar mısın?

Yüreciğim pare pare donanması aşka göre
Bir gizli bir aşikâre sınanmışım yüz bin kere
Böyle midir aşta töre kuşatıldım çepeçevre
N'idem elim ermez yâre bulunmaz derdime çare
Oldum ilimden avare beni bunda eğler misin?

Dünya bir değirmen taşı bir ömür sürer telaşı
Giden kalanın paydaşı seven sevenin sırdaşı
Budur âşğın uğraşı beniyle bitmez savaşı
Yavı kıldım ben yoldaşı onulmaz bağrımın başı
Gözlerimin kanlı yaşı ırmağ olup çağlar mısın?

Yüz binler içinde teksin bin birler içinde birsin
Hem gündüzsün hem gecesin hem duygusun hem fikirsin
Siteminle baş başayım sen ruhuma misafirsin
Ben toprak oldum yolunda sen aşırı gözetirsin
Şu karşıma göğüs geren taş bağırılı dağlar mısın?

Ey başında duman tüten kara bağırılı harlı dağ
Sırrını içinde tutan derin karanlık nurlu dağ
Âşıklara tuzak kuran duvarlar ören zorlu dağ
Harami gibi yoluma aykırı inen karlı dağ
Ben yârimden ayrı düştüm sen yolumu bağlar mısın?

* 8+8 duraklı (kimi dizelerde 4+4+4+4), 16'lı hece.

Gönüllere saykal vuran göğü mutlu kılan bulut
Denize inci akıtan nehre gölge salan bulut
Şiirlerle türkülerle hüznlerle dolan bulut
Karlı dağların başında salkım salkım olan bulut
Saçın çözüp benim için yaşın yaşın ağlar mısın?

Bu meydan vefa meydanı bu destan dua destanı
Uzamlara düşürdüler *Taci* denilen ozanı
Kavuşma temrinleriyle şimdi arınma zamanı
Esridi Yunus'un canı yoldayım illerim hani
Yunus düşte gördü seni sayrı mısın sağlar mısın?

Ziya Gökalp'ın *Babam Gelecek* Şiirini Tahmis*

Özlem yüreklerde gezinen akrep,
Neydi ayrılığı doğuran sebep?
Arzular hayaller var kelep kelep,
Bugün pencerenin önündeydik hep,
Bekledik postadan ablam gelecek.

Gelecek kuruntu geçmiş toz duman,
Evin perdesini soldurdu zaman.
“Şimdi gelir” dedi kardeşim Türkân,
Ablam boynu bükük döndü postadan;
Dedi: “Vapur, yarın akşam gelecek!”

Bekledik sarardı tarlada başak,
Malta, İstanbul'a ne kadar uzak?
Üç kardeş bu evde üç beyaz zambak,
Annemin gözleri doldu, dedim: “Bak,
Kuş diyor, babandan selam gelecek!”

Elimde eskimiş soluk bir resim,
Geçer mi babasız yedinci mevsim,
İçimde başladı büyük değişim,
Bir kâğıt alarak okudum, dedim:
“Ağlama, gül, anne! Babam gelecek!”

Dua kuşlarımı her yana saldım,
Elime üç çevrim bir tespih aldım,
“Ya sabır! Ya sabır!” zikrine daldım.
Sererek seccade bir namaz kıldım,
Diyorlar ki, namaz kılsam, gelecek!

...

* 6+5 duraklı (bazı dizeler 4+4+3), 11'li hece.

Savrulur rüzgârda altın başaklar,
Çoğalır annemin saçında aklar,
Bazen kilitlenir bütün dudaklar,
Küçük ablam gamı içinde saklar,
Feryada gelirse tamam gelecek...

Sürgün bahtımıza yazılı kader,
Anneyle üç kızı bir muştı bekler,
Gözledik gün boyu gelmedi haber.
Yüce Tanrı! Çabuk babamı gönder!
O gelince eve bayram gelecek!

Orhan Seyfi Orhon'un *Yolculuk Şiirini Tahmis**

Bir göz atıp var oluşun altın yıldız imzasına
Yıldızları asıverdim yüreğimin fezasına
Yüz vermedim yeryüzünün yakutuna elmasına
*Veda ettim gençliğimin gamsız geçen rüyasına
Çıktım aşkın nihayeti bulunmayan sahrasına.*

Bulutlara açılırdı sarayımın penceresi
Bulunurdu belki bir gün yalnızlığın hâl çaresi
*Öyle تنها öyle ıssız bir mekân ki yer küresi
Bilmiyordum yol neresi? Varacağı yer neresi?
Dayanarak gidiyordum ilhamımın esasına.*

El çekerse bahtımızdan uzak yakın yalnızlıklar
Zaman zaman ateş döker çevremize yağızlıklar
Geri dursun eziklikler âcizlikler mızımızlıklar
*Bu sahranın kanat germiş her yerine ıssızlıklar,
Ufuklardan yalnız iki yıldız doğmuş semasına.*

Irmaklarla yarışmanın sefasını sürüyordum
Dört mevsimde çiçeklerden yedi koza örüyordum
Başucumda gülümseyen bir gökyüzü görüyordum
İki yıldız... İşte benim rehberim bu, yürüyordum;
Nihayetsiz gecelerin daldım zulmet deryasına.

Kuşlarımı göğe saldım düşlerimi hüzne yordum
Ulaştığım her konakta imgelerle aşkı sordum
Sefer kılsın ovalardan denizlere hayal ordum
*Yürüyordum; dağlar geçip, uçurumlar atlıyordum,
Tabi oldum saçlarımda esen sevda havasına.*

* 4+4+4+4 duraklı, 16'lı hece.

Ne kış oldu ne yaz oldu ne ilkbahar ne sonbahar
Kavuşmalar bölük pörçük ayrılıklar dağlar kadar
Önümdeki Kafdağı'dır ardımdaki yitik diyar
*Yürüyordum, gök gürlüyor... Yürüyordum fırtına var,
Yürüyordum, göğüs germiş bu dağların borasına.*

*Taci'ye sen aşkı sundun baş üstüne emanetin
Dikenlidir sevda yolu biraz uzak biraz çetin
Aradığım gözlerdeki gölgesidir muhabbetin
Bir ses duydum uzaklardan: "Seyfi," diyor, "bir afetin
Düşün siyah gözlerinin yine kara sevdasına!"*

Arif Nihat Asya'nın Vasiyet Şiirini Tahmis*

Mümkünse beni unutun
Gölgesinde bir bulutun
Ötesinde her boyutun
*Derin kazın, geniş tutun;
Sağlam olsun, muhkem olsun.*

Davet edin dört dostumu
Çalın sabamı rastımı
Aşkla doldurun testimi
*Bırakın, yine üstümü
Örtecek el, annem olsun.*

Bilmem bu kaçınıcı durak
Yeşilimsi mavimtırak
Hem kaçarak hem koşarak
*Koynuna girdiğim toprak
Meleğim, melikem olsun.*

Geçerken dört bucağımdan
Ateş alın ocağımdan
Tane alın başağımdan
*Ey cemreler, toprağımdan
Bitirin bir çiğdem olsun!*

Benliğimiz dönme dolap
Ruhumuz bir kutlu kitap
Ötesi hep soru cevap
*Açılınca hata, sevap
Kurtlar, kuşlar hakem olsun!*

* 4+4 duraklı, 8'li hece.

Ne varsa güzel ve iyi
Şiiri resmi müziği
Armağan saydım her şeyi
Şu dünyada iyiliği
İncitmedi fiskem olsun.

Beni benden alamazlar
Beni bensiz kılamazlar
Kayıtsız da kalamazlar
Yalanımı bulamazlar
Ki alımda lekem olsun.

Vatan kıldım toprakları
Yakın ettim ırakları
Göge astım bayrakları
Kitabımın yaprakları
Yuvam, yurdum, ülkem olsun.

Ünvanımı bilir zaman
Her yer gurbet her yer vatan
Yol aldım denizden dağdan
Ben de 'han'ım, ben de sultan...
Veliahdım, gölgem olsun.

Necip Fazıl Kısakürek'in *Aralık Kapı* Şiirini Tahmis*

Zamanın elinde sihirli değnek,
Gecesi, gündüzü say ki bir örnek,
Hangisi kurmaca hangisi gerçek,
Bu dünya bir kuyu, havasız çömlek;
Daralıyorum!

İnsan niye suskun, zavallı, ürkek;
Hayali kekeme, rüyası peltek...
Kavuşma arzusu en duru izlek;
Kelime, manayı boğan bir gömlek!
Paralıyorum!

Arkada bin deve, önde yüz hendek,
Gönül bir güvercin, nefis engerek,
Geri dursun artık binlerce istek;
Allah ismi varken lügat ne demek!
Karalıyorum!

Ardımda ezgiler altın ve ipek,
Sonsuzluk yurduna yolcudur yürek.
Gayrı bize ölüm hep düğün dernek,
Kapımı, buyursun diye o melek;
Aralıyorum!

* 6+5 duraklı, 11'li hece. (Son dize: 5'li hece)

Ahmet Muhip Dıranas'ın
Her Şeyin Uzaklaştığı Saat Şiirini Tahmis*

Kafdağı'na göçen devlerin,
Ağzından uçan alevlerin,
Ardından tüm söylevlerin,
Kanı çekiliyor evlerin,
Eriyip dökülüyor damlar;

Bin bir resim buzlu camlarda
Bütün enlem ve boylamlarda
Kanı çekilmiş akşamlarda
Şimdi rüya görür damlarda
Soluk, uzun yüzlü adamlar

Gülümserken yüz aklıyla
Hayallerin uzaklığıyla
Bulutların sıcaklığıyla
Bir kanat yumuşaklığıyla
Göklerden indi mi akşamlar,

Tarihini boşluğa salmış
Yıldızlardan bir çağrı almış
Aydan bir parça ışık çalmış
Sonsuzlaşan yollara dalmış
Tasalı gözler olur damlar

Denizin karşı yakasında
Çağın zümrüdüankasında
Buluşur zaman halkasında
Bekler camların arkasında
Soluk, uzun yüzlü adamlar.

* 9'lu hece.

Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın *Dört Yol Ağzı* Şiirini Tahmis*

Gözüm sözün ustasında
Ömür rüya oltasında
Zamanın son noktasında
Beni boğar ortasında
Birleşen bir dört yol ağzı.

Geceyle devinen gönül
Gündüzle sevinen gönül
Hasretle dövünen gönül
Gurbetle övünen gönül
Baksan bir selama razı.

Hüzündür aşkın makamı
Ateşle gelir devamı
Yangına çıkar tamamı
İçim kopar, son akşamı
Düşündükçe bazı bazı.

Kader, umut, vefa, tutku
Sezgi, hayal, sevgi, korku
Coşku, vehim, neşe, kuşku
Gece, sükûn, şehir, uyku
Birleşen bir dört yol ağzı.

* 4+4 duraklı, 8'li hece.

Mehmet Çınarlı'nın *Değişiverdi Her Şey Şiirini Tahmis**

Çılgın denizlerime suskun bir kumsaldınız
Bazen tatlı sözdünüz bazen acı baldınız
Kimi gün kavga yüklü kimi gün uysaldınız
Esmerti, sarışındı, beyazdı, kumraldınız;
Sımsıcak mektuplarda, şiirlerde kaldınız.

Kapıma duyulmamış ne buyruklar getirip
Adına imge denen toy çocuklar getirip
Tebessüm ağacından tomurcuklar getirip
Üç gün, üç mevsim süren mutluluklar getirip
Bir ömür dinmeyecek özlemlere saldınız.

Sevgisiz yaşamaktı ölümün en garibi
Açtı gönüllerin özlemekten nasibi
Özgeliğin simgesi bilgeliğin sahibi
Ölümsüz bir dünyanın habercileri gibi
Heyecan yaratıcı, büyüü, kutsaldınız

Benliğin tepeleri tutkunuzla aşıldı
Coşku göğü kapladı umutlar paylaşıldı
Yıldızlara koşuldu güneşe ulaşıldı
Gücümün güç olduğu sizinle anlaşıldı,
Yedi kat gökyüzüne çıkardı kanadınız.

Hayatın özü belki bir var oluş yemini
Gönül dediğimiz kuş bir posta güvercini
Koklamayı dilerken o kutlu yasemini
Sizden sonra öğrendim tek'in eksikliğini;
Sizsiz yaşamak yavan, başarılar anlamsız.

* 7+7 duraklı, 14'lü hece.

Göğün katmanlarında elenip durmada ney
Doğudan doğdu batı kuzeye döndü güney
Her gün her ay her mevsim adım adım peyderpey
*İnanılmaz şekilde değişiverdi her şey,
Sanki hiç olmadınız, sanki bir masaldınız.*

Sonsuz hayal yurdunda zaman renkli resimdi
Kalbi alıp götüreren geri getiren kimdi
Her gün yola baktığım her gün beklediğimdi
*Bitmeyecek sevgiden bir söz açan yok şimdi:
Sımsıcak mektuplarda, şiirlerde kaldınız.*

**Gültekin Sâmanoğlu'nun
Sevmek Sevilmek Üstüne Şiirini Tahmis***

Gökte misin yerde mi, söyle şimdi neredesin?
Geceme gündüz oldun kim demiş ki gecesin
Işık mıdır bakışın meltem midir nefesin
*Çiçek misin, kuş musun; rengin, kokun ve sesin
Varla yok arasında, hayaldesin düştesin.*

Merhabaların bulut, elvedaların sızı,
Senin adını söyler alnıma düşen yazı
Gülümsemen her saat bana Çoban Yıldızı
*Ellerin yeşil ışık, sonrası hep kırmızı;
Sabahlarımda şiir, akşamları bestesin.*

Bengisular dökersen bağrımdaki ateşe
Aya nazire kılar yol olursun güneşe
Sesin anneye benzer bakışların kardeşe
*Gel desem geliversen pür heyecan, pür neşe;
Ah bir söyleyebilsem: "Eller ne derse desin!.."*

Kayıp vadilerdeyim gücüm yok itirafa
Sen bir tarafa düştün hayalin bir tarafa
Gel desem de gelmesen yolum düşer Araf'a
*Bu çağrı hangi nazı getirmezdi insafa?
Naz değil o, anladım, çaresiz boş hevesin.*

Sevmek inanmak gibi sevilme bir vehim mi?
Bilinmez bir diyar mı varılmaz bir iklim mi?
Yürekte bir ürperme ruhta bir titreşim mi?
*Sevmişsin ya ne çare, böylesi sevildin mi?
"Sevilme kâfi" diye verdiğin karar kesin.*

* 7+7 duraklı, 14'lü hece.

Ben kendini her akşam semtinde bulan adam
Sen ruhuma mutluluk tablosu çizen ressam
Bu sevda burda bitmez sonsuza kadar devam
*Sevmenin, sevilmenin doruğundasın, tamam;
Sevdiğine kul köle, candan sevene nesin?*

Yıldızlara uzandın elindeki buyrukla
Talihli bir çiçekle hülyalı bir çocukla
Ha bitti ha bitecek sihirli bir solukla
*Hayatı kucaklayan doyumsuz yorgunlukla,
Yorgun gönül gözüme inen en son perdesin.*

Rüya ülkelerinde gönül ezeli seyyah
Yeni heyecanlarla yola çıkar her sabah
Ferman buyurur aşka mülkümdeki padişah
*Bunca yıl sonrası bu, kırk bir kere maşallah!
Brak artık bu rüzgâr nasıl eserse essin...*

Bahaettin Karakoç'un *Işığa Güzelleme* Şiirini Tahmis*

Sen gözlerinde yıldızları taşıyan mihrace
Al sevgini eline yürü sonsuza gönlünce
Zaman bahtın ellerinde sihirli dönence
Deli-beyaz dişi, ey sürekli balkıyan ece
Gündüz bahar güneşiydin, dolunaysın bu gece

Sözün altın cevheri belli ki hayli derinde
Farz et ki bugün şiir olmak varmış kaderinde
Kuş resimleri çizer kim olsa senin yerinde
Yeşeren raksındır, kuş ve ceylan figürlerinde
Yayladan yaylaya bir diri çığlık devrilince

Gökler bir şehrayine hazırlanır hayal bu ya
Başlar denizler ufkunda rüya içinde rüya
Bir senfonik ezgiler sahnesine döner dünya
Mavi bir saĝnak gibi bastırır müzik ve hülya
Çağ seni yorumlar her sanatta, erdemli yüce

Soylu renk odur ki en sevdiği renge boyana
Işık denir mi renklerinden birine kıyana
Kimi gün el çeker çağdan çekilir aşiyana
Atlarla, balıklarla, bütün kuşlarla yan yana
Ruhun doruk doruk hicreti, bir soylu imece

Hayalim seninle her zaman düğünde dernekte
Bir gün yıldızlara ulaşmak mümkün mü demekte
Seni özlemekte sadece seni özlemekte
Has ekmekte, ak duvakta, gülde, düşte, emekte
Sensin onurlu zaferleri yansıtan bilmece

* Duraksız, 15'li hece.

Can uğruna can vermek oyunsa ne büyük oyun
Aşk özüdür rüzgârın toprağın ateşin suyun
Ey sevgili ruhun bana bir otağ-ı hümayun
Delim, tatlım, kurban olayım, yüreğime soyun
Gündüz bahar güneşiydin, dolunaysın bu gece

M. Âkif İnan'ın *Mektup Şiirini Tahmis**

Hangi yıldızlar seçti gölgeni
Hangi çöllere saçtı gölgeni
Hangi nehirler biçti gölgeni
Hangi denizler içti gölgeni
hangi göklerin kucaklarında

Hangi kuş dağıttı kafesini
Hangi gül kokladı nefesini
Dolaşıp ruhun dört köşesini
Hangi şarkılar öptü sesini
uyuyup kaldı dudaklarında

Hangi sabah kaçırdı uykunu
Hangi rüya emdi tutkunu
Hangi korku eritti coşkunu
Hangi hayaller sardı ufkunu
hangi günlerin şafaklarında

Hangi kaygıyla boşaldın doldun
Hangi özlemlerle sarardın soldun
Hangi vaatle teselli buldun
Hangi hülyanın konuğu oldun
hangi çiçeğin yapraklarında

Hangi masallar içirdi seni
Hangi şiirler uçurdu seni
Hangi imbikten geçirdi seni
Hangi rüyalar kaçırdı seni
hangi rüzgârdı ayaklarında

* 5+5 duraklı, duraksız, 10'lu hece.

Dilâver Cebeci'nin *Zaman Masalı* Şiirini Tahmis*

Geceyle gündüzle ölçtüm zamanı
Rüya mızrağıyla sançtım zamanı
Kır at toynağıyla sürçtüm zamanı
Susadım su diye içtim zamanı
Bindim bir huzmeye geçtim zamanı

Zamanın sunduğu çiçekti bahar
Ötesi masmavi kristal duvar
Sesin saltanatı sonsuza kadar
Dilime verildi sözden anahtar
Yanaştım onunla açtım zamanı

Denizler bengisu nehirler Kevser
Bulutlar ağaçlar kuşlar gülümser
Dediler ki “zaman rüzgârdır eser”
Dediler ki “vakit kılıçtır keser”
Davranıp ortadan biçtim zamanı

Kime nasip olmuş böyle bir fetih
Bir yanda gelecek bir yanda tarih
İplik yumağıyla tanıştı talih
Sonra ellerimde oldu bir tespîh
Koparıp etrafa saçtım zamanı

Derdimi dökmedim derin dereye
Tutundum toprağa düşen cemreye
Benzerdi eskiden küçük zerreye
Silkinip dönüştü bir gök küreye
Sardım kollarımla koçtım zamanı

* 6+5 duraklı, 11'li hece.

Gönülde dolaşım elde dolaşım
Mızrap olup nice telde dolaşım
Sabahları esen yelde dolaşım
Kırk bin yılda kırk bin belde dolaşım
Nihayet arkadaş seçtim zamanı

Geceyle gündüzle ölçtüm zamanı
Rüya mızrağıyla sançtım zamanı
Kır at toynağıyla sürçtüm zamanı
Susadım su diye içtim zamanı
Bindim bir huzmeye geçtim zamanı

Osman Sarı'nın *Kırgın Gönül Gazeli* Şiirini Tahmis*

Kalbin sesinden başka nakış erişmez bana
Dualarla zırhlardım kargış erişmez bana
Candan kopup gelmeyen alkış erişmez bana
Yitirdim mevsimleri yaz kış erişmez bana
Ara öyle uzak ki bakış erişmez bana

Çiy dediğimiz inci güneşin alın teri
Avuçlara dökülmek yıldızların kaderi
Bulutlar kümelenir bir gün öğle üzeri
Gökten sağnak boşanır sel alır bir yerleri
Yanarım kavrulurum bir damla düşmez bana

Derin acılar gibi dinseniz bile dağlar
Bir kavgada dünyayı yenseniz bile dağlar
İçeriden yansanız sönseniz bile dağlar
Benden yana ne denli dönseniz bile dağlar
O yüce başımızdan bir yoldur aşmaz bana

Biraz üzüm ve kiraz, biraz incir ve zeytin
Dünyadan yana yoksul rüyadan yana zengin
Dışıma doğru atak içime doğru derin
Düşüvermişim bir kez ortasına bu kentin
Başını kaldırıp da kimseler bakmaz bana

Önümde uzar gider bu kristal duvarlar
Bahtıma iz bırakır geçip giden baharlar
Bir yanımda gelişler bir yanımda firarlar
Nasil bir uğultudur uzanır bu bulvarlar
Gökler beklediğim ses neden ulaşmaz bana

* 7+7 duraklı, 14'lü hece.

Doludizgin akışta sokak bulanık ırmak
Ne söylesem çok uçuk ne söylesem çok uzak
Acıdan ve kahırdan söz etmek bana yasak
Bir savaşçıdır kalbim böyle şiirler yazmak
Çok iyi bilirim ki hiç de yakışmaz bana

Ömer Lütfi Mete'nin *Gazelce Şiirini Tahmis**

Kıştı mevsimlerden ve getirdi bahar gözleri
Dünya kadar dünya kadar dünya kadar gözleri
Hasretle çoğalır belki aşka çıkar gözleri
Karanlığın kılıncı darbe darbe yâr gözleri
Yarıldı künhümüz, döşendi kehribar gözleri

Denizle uyumak dağla uyanmak yeni güne
Parçadan yola düşüp ulaşmak asil bütüne
Ruh misafirdi çoktan beri ayın on dördüne
Yürek netâme şehri şimdi, şüphe şüphe üstüne
Yalanla oynayıp kazandı iktidar gözleri

Biz de bir zamanlar hayli diri idik dinç idik
Kimi zaman hoşgörü idik kimi gün hınç idik
Korku idik bazı bazı aşk idik sevinç idik
Işık kısık, umut tutuk, heves sönük ve genç idik
Çocuksu müjdelerle kıldı ihtiyar gözleri

Ölüm kaç kulaçtır ufka doğru hayat kaç karış
Nerde biter bilinmez henüz başlamayan yarış
Yıldızları düşürür kubbesinden bu yakarış
Ecelle bir meğer bu kanlı kavgadan sızan barış
Yüceldi mülkümüzden muhteşem mezar gözleri

Hükümdarını beklerken özge şiir devleti
Taci nice vakit sılaya döndürdü gurbeti
Boşluğa dağıldı buluta asıldı hasreti
Zamanenin dilinde ismimiz yitirdi nispeti
Bugün yegâne Lütfi kaldı yadigâr gözleri

* Duraksız, 15'li hece.

Sefa Kaplan'ın *Ankebut* Şiirini Tahmis*

ey gökyüzünün gezgini yüreğin otağ mıdır
bal bakışların cennetten uzanan چراغ mıdır
seni görünce kamaşan göz müdür dimağ mıdır
kafdağı'm aşan bulut anan baban sağ mıdır
beynindeki görklü tırpan bir uluca dağ mıdır

susmak da bir uçurum söyle ey soylu bulut
toprak su ateş rüzgâr ölüm beşinci boyut
bir yanda kaygı keder bir yanda tutku umut
cinnet mülkü devşiren kan kayseri ankebut
rahimde bir şehzade gönüllerde yağ mıdır

yıldızlardı imgeler görsem de sayamazdım
bin sessizlik içinde sesimi duyamazdım
bilmeye doyamazdım sevmeye doyamazdım
gülü üç kez görmeden öpmeye kıyamazdım
çakır mızrak dikenli ettikleri bağ mıdır

hüzünlerdir aslında insanı adam eden
kalbe düşen tohumla bir ömür bayram eden
hangi rüzgârdır böyle esmeye devam eden
bizi böyle ölümlü bir dünyaya ram eden
sen söyle kalbim şimdi devran mıdır çağ mıdır

bir yürek var yanımda rüya yurduna sürgün
aşkı söyler üç öğün aşkı dinler üç öğün
Taci'nin belleğinden silinip giderken dün
sefa'mız ne olmakta deyüben gelir bir gün
can dostum kan kardaşım yunus emre sağ mıdır

* İlk beyit 8+7 duraklı, 15 hece; diğerleri 7+7 duraklı, 14'lü hece.

Nurullah Genç'in *Aynı Güle Serenadı III Şiirini Tahmis**

yedi iklim dört mevsim sana hayrandı gülüm
tebessümün dermandı sözün fermandı gülüm
köhne dünya yağmurdu kardı borandı gülüm
*bülbül yine meyustu; vatan virandı gülüm
uğruna hayallerim bile yıprandı gülüm*

bahtiyardı sevenler aşk çilesi çekmekten
el çektiler zamanla beyhude bir emekten
bahsetmek abes artık mumdan ve kelebekten
*Mecnun dahi Leyla'yı anmaz oldu yürekten
güzeller güzeliydi; hani sultandı gülüm*

mahcup düştü âşıklar taksirli suçlarından
asıldı şehzadeler altın sorguçlarından
takvimler akıp gitti baş parmak uçlarından
*yaşamak, sonsuzluğu tattı avuçlarından
ölüm tomurcuklandı; kabir uyandı gülüm*

karanfil lale nergis nilüfer sümbülteber
çiçekler sabah akşam sesini kıldı ezber
kuşlarla bulutlarla yıldızlarla beraber
*bir kafdağı kalmıştı varlığından bihaber
seni görünce o da tutuşup yandı gülüm*

* 7+7 duraklı, 14'lü hece.

Tayyib Atmaca'nın *Gelirim* Şiirini Tahmis*

Sesin akar gelir rüya nehrinden
Şiir çıkar gözlerinin sihrenden
Pay aldığım yeter veda zehrinden
*Boşa azatlama gönül şehrinden,
bir yolunu bulur, döner gelirim.*

Güller açtırırsın gülendaminla
Bin mısra boy atar bir ilhamınla
Nefes şenliğinle ses bayramınla
*Tutuşur içerim bir selamınla,
kavrulur dışarım, yanar gelirim.*

Kaknusla semender eski efsane
Yanmayı nereden bilsin zamane
Yanmak kaderimdir ateş bahane
*Sen bir mum ışığı bense pervane,
geleyler ateşin, kanar gelirim.*

Gülümser bahtıma mavi umutlar
Silinir ufkumdan uzak hudutlar
Açılır önümde yeni boyutlar
*Çekilir gözümde kara bulutlar,
içime yağarım, diner gelirim.*

* 6+5 duraklı, 11'li hece.

Talat Ülker'in *Ne Bilsin* Şiirini Tahmis*

Saz ne bilsin bir kalbin içinde kaç tel vardır
Naz ne bilsin hicabın içinde kaç tül vardır
Poz ne bilsin bir hâlin içinde kaç hâl vardır
Güz ne bilsin baharın içinde kaç gül vardır
Buz ne bilsin damlanın içinde kaç sel vardır

Büyülü rüyalarda gezinir yitik Anka
Yolculuk kaderinse sığınmak gerek aşka
Yıldız tozu serpilir dağlara her dakika
Gece atlas bir kumaş gibi gerilir ufka
İz ne bilsin mecnunun içinde kaç çöl vardır

Bulutlar ırgalanır bir tamburun sesinde
İnsan kendini bulur bir sürgün ertesinde
Kaç hayat yorumlanır bir özlem bestesinde
Ten zamandan öteye geçer düş ülkesinde
Göz ne bilsin mekânın içinde kaç yol vardır

Sabah akşam durmadan gelip gider atlılar
Bilinmez ki atların terkisinde neler var
Göklerden üstümüze sanki kıvılcım yağar
Can evindeki yangın yakıt istemez ki yâr
Köz ne bilsin ateşin içinde kaç kül vardır

Bakışlar keskin bıçak perdenin ardı bahar
Tut ki beden şehrinde ruh kaledir can hisar
Bazen dil kanatlanır sözün avcunda uçar
Sohbet yâr üstünedir çıksın aradan ağyar
Söz ne bilsin sükûtun içinde kaç dil vardır

* 7+7 duraklı, 14'lü hece.

Yasin Mortaş'ın

“dost dostun ağrısı / darasıydı” Şiirini Tahmis*

yazgı bilekte çelik ağ gibi
özlemek sonsuzluğa bağ gibi
zamane karanlık bir çağ gibi
çağ ki yüziükoyun bir dağ gibi
tatlı suyu deniz içiyor bak

kalp öyle yiğit ve bahadır ki
söz öyle demir öyle bakır ki
herkes herkesi öyle tanır ki
yeryüzü nasıl bir aynadır ki
cücelere dev baktırıyor bak

ufuklara yüz kara çalan var
korku büyüten kaygı alan var
kentin dudaklarında yalan var
metropol tartısında talan var
tartıldıkça gece taşıyor bak

bir perde açılmış kışlı yazlı
bir perde ki siyahlı beyazlı
gül açımı desen hayli nazlı
metal bakış sokağı çok tozlu
göze yalnızlıklar kaçıyor bak

aşk aydınlığın öz kardeşiydi
biraz da ışığın sesteşiydi
yürek yangını düş ateşiydi
dost dostun gölgesi-güneşiydi
ne güneş ne de gölge kaldı / kalk

* Duraksız, 10'lu hece.

Mehmet Aycı'nın Gazel Şiirini Tahmis*

şair kaleminden gizli sırlar ortaya dökülür
gün olur ayaklarına bütün bir dünya dökülür
geçtiğin yollara bazen sarı akasya dökülür
duvağından şebneme her gün rüya dökülür
lale, sabah kızılığın hangi rüyaya dökülür

bela dönencesindeyiz sevdik yaşadık amenna
kimi sürgünlük adına kimi yalnızlık adına
sadece sen görünürsün yeminli kalbe aşına
tutmak elindedir madem şairin hâline ayna
gör bende ırmaklar içre nice bir derya dökülür

nehirdir yedeğimdeki her söz her imge bir çavlan
emanet avunmalardı eski devirlerden kalan
aya şiir söylemekti belki en sahici yalan
tutulduğum aynalarda kendi yüzümdür kırılan
görölmüş mü gün var iken bulutlar aya dökülür

yıldızlara kement atıp göge salıncak kursalar
ocak başında efsane söyler gibi otursalar
sabah akşam hiç durmadan yolculuktan dem vursalar
yollarda yorgunluğumu yaprak yaprak savursalar
her birinde resmin olan binlerce hülya dökülür

katlanmak ya da savrulmak töredir bizim diyarda
hüzün yedek akçe gibi sürgülü durur kenarda
kıvılcımlar sökün eder alev dizilir art arda
lale, ayrılığın için dil alev alev yanar da
bir rüzgâr çıkar göğsünden, külü sevdaya dökülür

* İlk bendin 4. dizesi 7+7 duraklı, 14 hece; diğer dizeler, 8+8 duraklı, 16'lı hece.

Üçüncü Bölüm
Serbest

Ziya Osman Saba'nın *Başka Şiirini* Tahmis

Bir umut dağında bir özlem çölünde
Bir çınar dibinde bir söğüt dalında
Herkesle barışık ya da kendi hâlinde
1955 yılında
Yaşayanların hepsi!

Ninni için yatıyorum dizlerinize,
Gül suyu döküyorum sözlerinize,
Dalıp gidiyorum gözlerinize,
Bakıyorum yüzlerinize,
Dinliyorum sesinizi.

Ovası, tepesi, yokuşu, düzü,
Sabahı, akşamı, gecesi, gündüzü...
Nihayet bir bulut örter üstümüzü,
Şu dünya işte!.. Baharı, güzü.
Genci, yaşlısı...

Bugün kapanacak dün açılan perde
Bir davet ışıltısı göklerde
Yıldızlara açılan kapı nerde?
Başkaları var başka bir yerde,
Bırakıp gideceğim hepinizi.

Behçet Necatigil'in *Yitik Şiirini Tahmis*

Işık, ses, gölge ve perde
Dağılmış kalmışız ara yerde
Bir ihtimal kara kaplı defterde
Gerekir, ararız, yoktur, nerde
Karşı soru ne nerde?

Kaygılar sükün eder ardından
Kapılar büyür boşluğa açılan
Bu bulut bu köpük bu erguvan
Canım işte önümdeydi çok zaman
Şuralarda bir yerde.

Ne kadar yoksak o kadar varız
Dağını arayan rüzgârız
Aradığımız sorduğumuz kadarız
Bilirler susarlar anlarız
Bilmezden gelmelerde.

Behçet Necatigil'in *Bir Ev Bir Çocuk Şiirini Tahmis*

Bir sabahtı bir akşamdı
Yaşamak düğündü bayramdı
Hayali rüyası tastamamdı
Gençten bir adamdı
Hikâyesi gayet kısa.

Umuttu göbek adı
Yıldızlara değerdi kanadı
Sevgiydi en ışıklı hasadı
Yıllar yılı tek başına yaşadı
Bir gün rastladı bir kıza.

Kırıldı bütün gizli ökseler
Onayladı kimi kimseler
Çoktandır nefes nefeseler
Düşündüler, birlikte yürüseler
Ömür geçiyor nasılsa.

Bir kalbe bir kalp çarçabuk girer
Kadraja derin bir yolculuk girer
Deniz girer, gümüş bir ufuk girer
Şimdi içine bir ev, bir de çocuk girer
Aşkları yazılsa.

Behçet Necatigil'in *Liman* Şiirini Tahmis

Bir hayal sandığı ortadan yarılmış
Ahşap gövdesi ikiye ayrılmış
Açık denizlerden geri çağırılmış
Güçlü fırtınalarda direkleri kırılmış
Gemiler bize sığınır - - bulduk sanırız.

Gün olur yarıya iner bayraklar
Unutur yatağını yorgun ırmaklar
Atlas yelkenleri ne yapacaklar
Görmezler. Varsa yoksa uzaklar - -
Onarırız, giderler kalırız.

Bu büyü, bu tılsım, bu efsun, son
Zannımız odur ki bu bozgun, son
Zamana düzen veren bu kanun, son
Sonra gecelerde: Bu son olsun, son
Gönderme - - Engine yalvarırız.

Kırık seste karanlık rayihada
Gurbet resmi çizilmiş gümüş levhada
Kendimizle buluşuruz tenhada
Sonra büyür daha da
Korkunç yalnızlığımız

Attılâ İlhan'ın *İmgelem Kuşları* Şiirini Tahmis

bir yürek büstüne kaide kırlarlar tunçları
bastırılmış acılardır günden güne eriyen hınçları
dizelerin kalbine sızmadır yegâne avunçları
uykumun camlarına çarpar / kırmızı ve en korkunçları
parıldar balık pullarından gagalarının uçları

gülümsemekte ketumsalar da ışık yüzlüdürler
gümüş suskunluklar içinde altın sözlüdürler
yalnızca sestem yana kimi zaman pürüzlüdürler
yalnızlıkları vahşi / ve kalın mihrace gözlüdürler
bir tutam kıvılcımdır mıknaatlı sorguçları

aşkî çizerler tuvale gerçek diye inanırsın ki
meğer bir vehimmiş dersin yakından tanırsın ki
öyle duyarsın öyle bilirsin öyle aldanırsın ki
uzar dal boyunları tüylü dalgınlıklara / sanırsın ki
eflatun nargilelerin al kadifeden marpuçları

puslu gök kıvılcım denizi dağ bakır ırmak demir
gören der ki bir fırtına adım adım gelmektedir
hep böyledir pamuktan ellerinde kurşunlar erir
bir kanat açmasınlar / bulutlar renk değiştirir
çetrefil ayaklarında şimşegin çatal pabuçları

takvim yaprakları çılgın dökülür zaman askısından
bunalır söz çiçekleri bahara özlem baskısından
her gece bin rüya fişkirir bir kuğu şarkısından
dehşet yeşili öterler / ufuklar daralır yankısından
çığlık çığlık delinir zalimin kanlı avuçları

gökkuşağı altından usulca kayar düşer gelirler
yıldız bakışları altında beyaz gölge olur kalırlar
karar kıldıkları perdede say ki incesaz olurlar
imgelem kuşlarıdır ki tutulmaz toz olur dağılırlar
özgürlükte varolmaktır / en bağışlanmaz suçları

Turgut Uyar'ın *Biten Bir Yaz'a* Şiirini Tahmis

yorumsuz düşlerim bir uçtan bir uca idi
hayalim yedi yapraklı yonca idi
en eski yoldaşım bir topal karınca idi
benim kararlılığım bir sonuca idi
sular içirdim olmadı ben anamı isterim

kimi uslanmaz isteklerle güttü kenti
kimi vehimler üstünde yürüttü kenti
kimi tutku değirmeninde öğüttü kenti
herkes bir kıyısından tuttu çekti büyüttü kenti
köprülerden geçirdim olmadı ben anamı isterim

ben yazgı coğrafyasında uçuk bir uç beyi
donuk bir imge diye seçtim kuzeyi
ölçüp biçip bohçalara sardım her dizeyi
bir karışık sulara büyüttüm her şeyi
uğrulardan kaçırırım olmadı ben anamı isterim

göçtü sevgiler usul usul say ki naz bitti
bir kirli sarıya kaldı meydan beyaz bitti
sevinç sustu önce heves söndü sonra haz bitti
kimseler tutmadı elimden koskoca bir yaz bitti
yaylalara göçürdüm olmadı ben anamı isterim

coşku azığındı o vakit hangi vakitti kalbim
suyun toprağın ateşin ümitti kalbim
şuradaydı şimdi nereye gitti kalbim
kalbim koskoca bir yaz bitti kalbim
aklımdan neler geçirdim olmadı ben anamı isterim

Sezai Karakoç'un *Gazel* Şiirini Tahmis

Yaz düştü güz büyüdü eylül üşüdü
Bir çocuğun alnındaki kâkül üşüdü
Nokta ürperdi soğuktan virgül üşüdü
Rüzgâr ıdıdı titredi çiğ gül üşüdü
Tutunduğu dalı tutuşturup bülbül üşüdü

Kar taneleriyle yazıldı bu mavi dilekçe
Arı bir şiveydi seçilen duru bir lehçe
Rengini yitirdi şimdi o bembeyaz tarihçe
Gün doğumundan gün batımına kızardı bahçe
Bir bir leylak nergis lale ve sümbül üşüdü

Su yerine sır akıttı gök gözlü pınar
Denize bağlanan her kapı çelik duvar
Akasya dallarında salkım salkım sonbahar
Ne çam dayandı ne kestane ne kavak ne nar
Bin yıllık çınar gürül gürül üşüdü

Her deniz Kızıldeniz her dağ Kafdağı
Kardelenlerin saçında karar kıldı kırağı
Buz heykeli döktü her ağacın budağı
Geçti mi ki yeşilin sonsuzluk yüklü çağı
Kader yanardağından kızıl kara kül üşüdü

Bu davet aslında bize aşkın daveti
Hükümdarını aradıkça gönül devleti
Açılırdı önümüzde bir rüya cenneti
Vakit görmemişti böyle bir kıyameti
Akıl sarardı karardı ruh gönül üşüdü

Hüsrev Hatemi'nin Saim Bey'in Gazeli Şiirini Tahmis

Oku durup durup kalbine gezlemektir
Şiirle derin bir yarayı közlemektir
İki 'ben'i yoğurup 'biz'lemektir
*Sevda, çıkmaz yolu izlemektir,
Kavuşmaktan çok, özlemektir.*

Asılı kalmak gibi iki dünya arası
Biraz güz sarısı biraz göz karası
Maviye dönsün diye ruhun manzarası
*Kapanmasın diye hasret yarası,
Pir Sultan misali tuzlamaktır.*

Uzundan inceden derinden
Kristal misali kırılıp bir yerinden
Sevinçler çıkarıp kederinden
*Gönüllü avutucuların şerrinden,
Derdini herkesten gizlemektir. (medet heeey)*

Yola düşmektir vaktinden erken
Yaşamak bu denli zorken
O mevsim bu mevsim derken
*Yapayalnız akşamlar bastırıyorken
Kıvrılan yolları gözlemektir.*

Açık denizleri yoklamaktır ey Saim!
Sonsuzluğu koklamaktır ey Saim!
Kalbini de birazcık aklamaktır ey Saim!
*Derdini kendine saklamaktır ey Saim!
Sanma ki inlemek, sızlamaktır.*

Erdem Bayazıt'ın Ara Çağrı Şiirini Tahmis

Sonsuzluğa çağırıp fikrimi çelmiştin unutmadım
Gurbetle ayrılığı lügatimden silmiştin unutmadım
İçimden geçenleri bir tamam bilmiştin unutmadım
Sen bir taze haber gibi gelmiştin unutmadım
Her gelişin bir taze haberdi, unutmadım

Güller miydi dikenler mi usulca okşadığımız
Kimi zaman dünyayı üç talak üzre boşadığımız
Zaman dağından kopup mekâna kayşadığımız
Aşktı alıp verilen, altın bir vakitti yaşadığımız
Bir muştuyu algılamanın sürekli gerilimiydi sanki, unutmadım

Sahi ne vardı ki özlenen şimdiki zamanlarda
Dingin anılar mıydı taşınan o eski kervanlarda
Ağaçlar gülümserdi yepyeni haziranlarda
Can oynardı evlerde, yollarda, meydanlarda
Can alınıp can verilirdi, hiç unutmadım

Bir meltemdir kalbimize inceden dokunan şimdi
Ne kırlangıç ne filizkıran ne bildircin ne turnageçidi
Yakamozlu akşamlarda uyumanın vakti gelirdi
Sen uyurdun, uykun bir tepeden seyredilen uçsuz bir vadi
Kıyısından seyredilen bir denizdi sanki, unutmadım

Sevdayı bir yemin gibi taşırdık gümüş bileklerimizde
Yıldızlar yepyeni bir gök bulurdu eteklerimizde
Hâlâ o geniz yakan kokular var soylu çiçeklerimizde
Ah sevgili! Hayat görünürdü kapından bir çırpmış yüreklerimizde
Sen evinden çıktığında güneşler doğardı içimizde, unutmadım

Uzaklardan nice büyük rüyalar getirdi bu hafif uyku
Derin bir gözü karalık içinde büyürdü asil bir korku
Yeryüzü cennetinde her bahar taze bir coşku
Toprağa düşen tohum, onda gizlenen renk, şekil, koku
Senin için biçimlenirdi, renklenirdi, kokardı senin için, unuttum

Açık denizlere selam yollardı dağların etekleri
Yıldızlara kement atar dururdu gece kelekleri
Dünya kadar büyük heyecanlarla doldurup yürekleri
Ebedî masum çocuklar zamanın solmayan çiçekleri
İstemişlerdi de ezan okumuştun Bilal bir sabah, unuttum

Bir gün ikinci saatlerinde yarıya indi bayraklar
Aşkın ardınca dağılıp gitti oyunlar oyuncaklar
Şeb-i arustu dalgalanırdı göklerde pembe duvaklar
O dirildi, o dirildi diye birden çalkalanan sokaklar
Ölüm ki sonsuza açılan bir kapıydı, hiç unuttum

Var oluşun çağı bir oluşun bağı güre oluşun sancağı
Kimi gün sevgili gölgesi kimi gün anne kucağı
Her dakika her saniye kalbin büyüyen sığınağı
Ey aşk, ey dirilik soluğu, ey evrenin hareket kaynağı,
Nasıl unutturum, nasıl unutturum, hiç unuttum!..

Cahit Zarifoğlu'nun *Menziller* Şiirini Tahmis

Öyle büyük öyle derin ve yoğun
Bir söz mahşerin var hikâyesi uzun
Dilerim sesin önümde bayrak olsun
Sözün ve yolun baş çeşmesi ruhumun
Canım içre sevinç verir sözlerin

Uzaklığın göz ucumda çakırdikeni
Her selamın bende yepyeni bir diriliş töreni
Tebessüm armağanın içimde *ışık şöleni*
Baktığın dağların düşüncesi bile ağlatır beni
Hür olurum buyruklarını bir bir donansam sultanım

Bin yıllık macerama hüthüt sırdaş imiş
Kalbe giden bütün yollar dağ taş imiş
Önümden akıp giden ince bir telaş imiş
Aşkın bir gözlü devasa bir baş imiş
Yur her birini uykularından sohbetin

Taci kuytularda gizli alevler saçtın
Bir köleydin belki efendinden kaçtın
Hani bir kutup yıldızına muhtaçtın
Dinle ey Zarif bilatedbir çok söz açtın
Bu kırık akılla ne cürettir yaptığın

M. Ragıp Karcı'nın *Gazel Şiirini Tahmis*

Takvimler dökülür gider yollara çağlayan gibi
Var mı başka bir değirmen çevremizde zaman gibi
Aşk ezelden içimizde otağ kuran sultan gibi
Dolanır mecnun türküler yüreğimde hicran gibi
Devrilir sevdalar üstüne geceler küheylan gibi

Meydana Köroğlu gelir terkisinde Ayvaz olur
İki perde aralanır bir ilkbahar bir yaz olur
İki kanatlı gecenin bir kanadı beyaz olur
Elinin ortasına kar yağar sular yanmaz olur
Bırakır toprağa güneş kendini ceylan gibi

Bana çare olamazlar devasız ilaçlarıyla
Saklambaç oynar dururlar akasya ağaçlarıyla
Ruhumu pamuk sayarlar atarlar hallaçlarıyla
Doldurur içimin sokaklarını mahcup saçlarıyla
Sevgililer; gözleri katran karası elleri duman gibi

Hiçbiri yalın gerçeği göstermez aynaların
Ardına düşerim her gün esip geçen fırtınaların
Suya hasreti dinmez gölü arayan sunaların
Uğultusu dünyayı tutar alınındaki turnaların
Boşaltır damarlarına umutlarını heyelan gibi

Soyut resimler dalgalanır kristal bir duvarda
Kanın gülüşü yankılanır bir kılcal damarda
Asılları sorulur mu kim bilir hangi diyarda
Kıralık gülmeleriyle gölgeleri, kaldırımlarda
Sokulurlar koynuna hüznün yılan gibi

Günler kardan yumak gibi usul usul erir
Olmak dediğimiz eylem bazen ölmekle bir
Yaşamının başı nedir yolculuğun sonu nedir
*Çocuklar bir ekmek sıcaklığında depreştirir
İçindeki avarelikleri Süleyman'ın isyan gibi*

Ne denli gerçeksen o denli güzelsin
Bazı günler lodos oldun bazı kara yelsin
Bir mısraıbercestesin belki bir darbimeselsin
*Ve sen ve senin ellerin nerdeyse gelsin
Boyasın güneşe karanlıkları yeni bir zaman gibi*

Besbelli yazgı böyledir ne gerçeksen ne yalansın
Ben sende gidenim her gün sen bende sürgün kalansın
Gönül sevdanı ne bilsin vefana nasıl inansın
*Gözlerin yağmurlara karşı aksın sular yansın
Yıldızlar doluşsun avuçlarına tufan gibi*

M. Emin Alper'in *Mersiye II* Şiirini Tahmis

toprak gibi vefalı su gibi berraktı o
tutunmaktı aramaktı bulmaktı o
gönül burcuna dikilen beyaz bayraktı o
kandan ve alevden bir yapraktı o
kararan bahtımızdan yıldızlar gibi aktı o

şimşek yalımı bir devirdi ne yaz ne bahar
ne yana dönersen dön her yol kalbe çıkar
çiçek gibi erken gitmenin de bir anlamı var
umutları vardı yeşil ve gür ormanlar kadar
yalnız vahşi ölümler tüten çöllere baktı o

bugündü uzun gelecekti yakın geçmişti
bir ufak bilgeydi bir küçük dervişti
acıyla sınandı sesle yandı sözle pişti
insanlıklar dirilten bir ömür için gelmişti
gönüllerde küllenen umutları yaktı o

kozalar ördüğümüz gün eski rivayetlerden
bahtına pay istedi ödenmiş diyetlerden
bir yangını büyüttü kuşandıği hasretlerden
yıllar sonra sahile vuran cesetlerden
süzülen sırlıslıkla ağlamaktı o

şiiirler çıkar belki “ama”lardan “çünkü”lerden
insan nasıl uzaklaşır bağlandıği ülkülerden
sahneler yaldızlanır can yakan öykülerden
kimsesiz sokaklarda rüzgârın söylediği türkülerden
yüreklerde kalan iz gibi çakmak çakmaktı o

derman çıkardı her gün derindeki derdinden
resimler kesip durdu ayın on dördünden
vedayı seti sonunda gölgeler yurdundan
szld erkekçe bir umutsuzluęun ardından
göklerden çekilen umutsuz ellere yasaktı o

direnip durdu dili ettięi ilk yeminde
gz izi kaldı solgun bir demet yaseminde
yürüdü bir dağ gibi güçlü yिęit ve zinde
gitti derin bir sessizlik içinde
ardında koskoca bir kimsesizlik bıraktı o

A. Vahap Akbaş'ın *Candökümü* Şiirini Tahmis

Akşam sabah ömür özlemlle bilenir
Böyle bir gurbete can nasıl direnir
Bu türlü bir adanmışlığa ne denir
Bu nasıl sevda ki nefes tükenir
Elde kuru elde göz göz bir ney kalır

Söz bulutları sökün eder tane tane
Çivit bir gecenin gölgesi düşer güne
Bir karanlık çöker ki güneş ne ay ne
Işığın özünü içer pervane
Bize ölgün bize kirli bir şey kalır

Tutkular çoğalır yerden göğe kadar
Yıkılır üstümüze binlerce cam duvar
Bugün gökyüzünde bir kıyamet var
Cümle yağmurlar güneşe yağar
Kum kum savrulur yürekte kahr

Ey kendini geceye rehin bırakan yıldız
Ey sözde cehennem bakışlı kız
Besbelli ki biz de buralıyız
Gezeriz sokakları aşksız
Eksikler ayağımıza dolaşır

Gülüşün özge şehirler kurar durmadan
Ellerin bayrak olur gözlerin vatan
Gitmek de bir şenlik olur zaman zaman
Candökümü bu candökümü can
Gidersen gül gider gün gider ne kalır

Rıdvan Canım'ın *Sen Gideli* Şiirini Tahmis

Tanıdık bir yalnızlık bana vatan oldu sen gideli
Kader yolculuğum zorlu bir imtihan oldu sen gideli
Keder vakitsiz gelip ruhuma sultan oldu sen gideli
Aşk derdiyle hâllerim bil ki perişan oldu sen gideli
Ayrılık acısıyla yüreğim kan-revan oldu sen gideli

Seni ararken her gün sümbülde yaseminde çiğdemde
Saçlarının kokusu vardı denizden esen meltemde
Sana benzer çiçekler açtı bugün rüya bahçemde
Gül yüzünden ben güller toplamışken şu âlemde
Nice günler var ki gülistanım viran oldu sen gideli

Yenilgim aşkın ödülü dilerdim zaferim olsun
Denizlerin dibinde inci ararken yediğim vurgun
Ben de aynı çöl ortasındayım benim de adım Mecnun
Gönül bu derdi çekmekten âciz, sen zulümden yorgun
Bak ki bu yaraya hangi ilaç derman oldu sen gideli

Anlamak ne mümkün yeryüzünde kim şimdi bahtiyar
Her şey durmadan başkalaşır o diyar hangi diyar
Sen yoksan eğer zaman hayatı kahr rengine boyar
Şimden geri sensiz baharlarım yaz, hazanım kıştır yâr
Her gelen gün bana hasret dolu zindan oldu sen gideli

Dağlar yıkılır bulutlar üçer beşer dökülür bazen
Selamın ekilse toprağa tüm yeryüzü çayır çimen
Yollar açılır gündüze katran gecelerde hayalinden
Gözlerinden gül devşirirken seher vakitlerinde ben
Âh gönül yurdum dikenlerle perişan oldu sen gideli

Kalbin eğer iznin olursa benim lalezarımdır
Mısralarda dile gelen su yüzüne çıkmış efkârımdır
Semtindeki baykuşlar aslında benim türbedarımdır
Dinle ve duy feryadımı ey gül, bu son baharımdır
Gönül bir bülbül, evim külbe-i ahzan oldu sen gideli

Ne zaman gökyüzüne baksam kirpiklerimin ucu sızlar
Ayın karşıısında hayli telaşsızlar ve hayli gamsızlar
Besbelli ki benim kadar uzak benim kadar yalnızlar
Ahımdan karardı geceler, söndü semada yıldızlar
Uçtu gözlerimden hayalin, nice devran oldu sen gideli

Dilimde ne türlü kalıp söz varsa sarsıp temelinden
İpek bir hüznün bohçası sardım sana en güzelinden
Sabır sözcükleriydi beklediğim sabah yelinden
Bilirim ey can, ölsem de kurtuluş yok bu dert elinden
Ah, dünyada delilik bana nam ü niřan oldu sen gideli

Nazım Payam'ın *Hiçlik Gölgesi* Şiirini Tahmis

Erdoğan Erbay'a

Bir gün ezberleyip kadim ezgiyi
Denizi görmek aralayıp maviyi
Ürpertiydi yüreğin gör dediği
*Yalnızca ürperti olsa iyi
gölgede bu uğultu neden*

Bir yangındır alev alev yükselir
Dağılır birden savrulur ve incelir
Gerçeğin parmak izleri körelir
*Kör mü kötürüm mü kim gelir
gerer büyütür yalamı ben yokken*

İçine çılgın çekilir her buyrukta
Gece umulmaz bir koyulukta
Etekler yerde kaygılar dorukta
*Doldurur ne bulursa boşlukta
kabarıp şişer hangara öykünür ten*

Bir yanda tutku dizer bahtına şiir
Bir yanda mısralara yağar iksir
Biraz zeytin biraz kiraz ve incir
*Hâlâ kendisi değil, ben hiç değil/ bir
yetkisiz karanlık sanki her yön eldiven*

Nicedir dövünmekte birinci keman
Akşam lime lime parçalanır zaman
Kâbus iner her kaçışın ardından
*Sinsileşir kuşku daralır insan
acıtır ıssızlık uzayan görüntüden*

Gelmesi yılğın kalması tutarsız
Işığa kayıtsız renge duyarsız
Uçmayı umar kanatsız rüzgârsız
*Umursamaz vakti yüz bulmuş arsız
kapıları kilitler içeriden*

Haydar Ergülen'in Üzgün Kediler Gazeli Şiirini Tahmis

eski esrik bir düştten henüz ayrılmış
tutku hâli bahtına yeminle yazılmış
sana iç pencereden nazar kılmış
*gözlerin yağmurdan yeni ayrılmış
gibi çocuk, gibi büyük, gibi sınısıcak*

ellerinde tüten fesleğendir bahar
bir yanın bulut bir yanın cam duvar
akasya sokak belki de erguvan bulvar
*sen bir şehir olmalısın ya da nar
belki granada, belki eylül, belki kırmızı*

derinlik yine ırmak yine dağ yine
gümüş gölgeler asılır kirpiklerine
kim susar kim konuşur senin yerine
*gövden ruhunun yaz gecesi mi ne
çok idil, çok deniz, çok rüzgâr*

tut ki uzak bir evrenden gelmişsin
zeytin kuşlarından ilham almışsın
bir perde arkasında beni bulmuşsun
*çocukluğun tutmuş da yine âşık olmuşsun
sanki bana, sanki ah, sanki olur a*

kim nakışlayabilir şimdi söz defterini
çevirip yakuta dil bahçelerini
alınca yıldızlara varış haberini
*aşk bile dolduramaz bazı âşıkların yerini
diye övgü, diye sana, diye haziran*

şaşkın gönül tayı ardında aylak gezer
kışın yaylaktadır yazın kışlak gezer
rüyalarda dolaşır ilkyazda leylak gezer
heves uykudaysa ruh çıplak gezer
gazel bundan, keder bundan, sır bundan

eski esrik bir düşten henüz ayılmış
tutku hâli bahtına yeminle yazılmış
sana iç pencereden nazar kılmış
gözlerin şehirden yeni ayrılmış
gibi dolu, gibi ürkek, gibi konuşkan

hadi gel yeni şiirler dök ufkumuza su sultan
hadi git yeni şehirler yık kalbimize bu aşktan

Nazir Akalın'ın *Hüzün Gazeli* Şiirini Tahmis

bir hayal gurbetinde gönül uyanır ağlar
göz yağmur bulutunu görür kıvanır ağlar
imge çağlayanında her gün ıslanır ağlar
maşerde bir karanfil sana boyanır ağlar
kızıl kızıl meltemler seni ben sanır ağlar

hangi teselli dindirir içimizdeki hasreti
birden boşalır üstümüze bir sükût kıyameti
açsın kapılarını diye umarken söz cenneti
olağanüstü mahcup olur ruhumuzun devleti
bilinçaltı evreninde bin bir türlü sır ağlar

besbelli büyük boy sevda biçilmiştir bize
eyer vurmak dağa dizgin vurmak denize
ötesi dizeler dizmek sesi getirip dize
kelimeler el koyar kıyasıya benliğimize
ve hasret tutuklanır güneş kararır ağlar

soyut bir çizgi tutar dili ne harf ne sayı
her yıldızın gölgesi yakut bir rüya sarayı
zaman dakika dakika çoğaltır sevdayı
karasevdalılığın utanır mehtabı ayı
saatler asır asır sana dayanır ağlar

derler ki uzaklarda bir mavi otağ vardır
kim bilir o gizemli diyar hangi diyardır
sağanak sonbaharsa da sığınak daima yârdır
içimizde yakarış hicap hicap rüzgârdır
hüzün saltanatının tuğu kıskanır ağlar

Mehmet Toygar Özdemir'in *Aşk Masalı* Şiirini Tahmis

Geçti söz savurganlığım
Dile düştü ozanlığım
Erdemimdir pişmanlığım
Günah kadar karanlığım
Beni geceler basalı

Ardında bir kızıl tülün
Yaşamaya tenezzülün
Zerresi yok tahammülün
Şakağı terlemiş gülün
Bülbüller susalı

Yele vermişim dünyamı
Özlemim bengisuya mı
Saldım toprağa simyamı
Göremez oldum rüyamı
Dalın ucuna asalı

Bu can gezdikçe bu tende
Sözüm yürür kardelende
Karla kararır bazen de
Aşk çözüştür bende
Ya da bin bir gece masalı

Selami Ece'nin *Nun Gazelleri* 5 Şiirini Tahmis

Rüya şehrindeki bin yıllık çınar neredesin
Bir özleyiştir uzar yıldızlara kadar neredesin
Ey yaz neredesin şimdi ey kış ey bahar neredesin
Kaybetmenin bulmaktan ne farkı var neredesin
Seni sende kaybeden anlar neredesin

Gelişinde hüznün var gidişinde bir vakar
Senin asil gerçeğin bin bir hayali yakar
Bu ayrılık rüzgârı daha çok gönül yıkar
Sana can talebiyle gelmiş isem ne çıkar
Candan bizarım var neredesin

Sen gidersin takvim yaprakları ardınca gelir
Yan bakışın kelepçedir tebessümün zincir
Olmak mıdır ölmek mi en büyüğü fikir
Müptela olmak bile düşman olmakla birdir
Bu nasıl beladır yâr neredesin

Her şarkı beni bir sırlı mızraba çeker
Aşk durur başucumda beni girdaba çeker
Her cevap beni bir başka cevaba çeker
Zaman hangi yüzüyle beni hesaba çeker
Her anımı bir ömür kovalar neredesin

Bütün renkler tutukludur karanlık bir resimde
Bulutlar hizaya dizilir gizli bir öz çekimde
Silinir görüntüler doğar bir başka biçimde
Yalnız sesin kalır ünlemiyle içimde
Gelsen ağlar gitsen ağlar neredesin

Hüseyin Alacatlı'nın *Mevsimi Dost Bilmek Şiirini* Tahmis

Kara bir zemheriydi çıkıp geldim
Göğün göğsünde bir ayna buldum
İçimi yıldızlara kubbe kıldım
Sınırları sildim sınırsız kaldım
upuzun uykudan nasıl uyandım

Doğruydu yıllar yılı esrik gezdiğim
Vehim iplerine bin bir rüya dizdiğim
Işıkla gölge arasında usulca sezdiğim
Geceler boyu ürperip resmini çizdiğim
masmavi denize düştüm kana boyandım

Bengisular akıtsam gönül testimden
Leylaklar büyütürdüm şiir sütümden
Mısralarımı esirgemeyip dostumdan
Sırları örten elbiseyi çekip üstümden
çıktım meydanlara sana aldandım

Gölgesinde baygın erik ağaçlarının
Taşrasında bir ömür kirpik uçlarının
Bulut ellerinin yağmur avuçlarının
Hasretinden ölümler kurduğum saçlarının
kapıldım rüzgârına çöle dayandım

Bir gök yığılır başıma yalın ve berrak
Dağ sırtı deniz koynu bir avuç toprak
Unuttum bir çırpıda ne varsa yakın ırak
Alevden yelesi uçuşan atlara bakarak
mevsimi dost bildim geceye kandım

Tek harfe indirdim altın alfabeyi
Muştulara sardım içime düşen cemreyi
Sözün duldasında gördüm her şeyi
*Çaldım kapıları yıktım perdeyi
bir suya yazı yazdım duyacak sandım*

Bir ateşti dünya inadına alazlı
Payıma düştü ne varsa açık gizli
Gök gözlü ay yüzlü saz benizli
*Gül salınırken bahçelerde nazlı nazlı
bülbiül utancından yanacak sandım*

Kara bir zemheriydi çıkıp geldim
Göğün göğsünde bir ayna buldum
İçimi yıldızlara kubbe kıldım
*Sınırları sildim sınırsız kaldım
upuzun uykudan nasıl uyandım*

İÇİNDEKİLER

Birinci Bölüm: Aruz

- Fuzulî'nin *Gazel*'ini Tahmis /7
Rasih'in *Gazel*'ini Tahmis /10
Muallim Naci'nin *Gazel*'ini Tahmis /11
Bekir Sıtkı Erdoğan'ın *Gözlerin Şiirini* Tahmis /13
Muhibbî'nin (Kanunî) *Gazel*'ini Tahmis /15
Avnî'nin (Fatih) *Gazel*'ini Tahmis /17
Necâtî Bey'in *Gazel*'ini Tahmis /19
Neşâtî'nin *Gazel*'ini Tahmis /21
Arif Nihat Asya'nın *Güz Şiirini* Tahmis /23
Hayalî'nin *Gazel*'ini Tahmis /25
Şeyh Galib'in *Gazel*'ini Tahmis /27
Nef'î'nin *Gazel*'ini Tahmis /30
Mehmet Âkif Ersoy'un *Gazel*'ini Tahmis /32
Yahya Kemal Beyatlı'nın *Veda Gazeli*'ni Tahmis /34
Faruk Nafiz Çamlıbel'in *Kitabe Şiirini* Tahmis /36
Namık Kemal'in *Gazel*'ini Tahmis /37
Nedim'in *Gazel*'ini Tahmis /39
Nihal Atsız'ın *Sona Doğru Şiirini* Tahmis /41
Şeyhülislam Yahya'nın *Gazel*'ini Tahmis /42
Bâkî'nin *Gazel*'ini Tahmis /44
Hamamizâde İhsan'ın *Gazeli*'ni Tahmis /46

İkinci Bölüm: Hece

- Yunus Emre'nin *Taşım Yine Deli Gönül Şiirini* Tahmis /50
Ziya Gökalp'ın Babam Gelecek Şiirini Tahmis /53
Orhan Seyfi Orhon'un *Yolculuk Şiirini* Tahmis /55
Arif Nihat Asya'nın *Vasiyet Şiirini* Tahmis /57
Necip Fazıl Kısakürek'in *Aralık Kapı Şiirini* Tahmis /59
Ahmet Muhip Dıranaş'ın *Her Şeyin Uzaklaştığı Saat Şiirini* Tahmis /60
Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın *Dört Yol Ağzı Şiirini* Tahmis /61
Mehmet Çınarlı'nın *Değişiverdi Her Şey Şiirini* Tahmis /62

- Gültekin Sâmanoğlu'nun *Sevmek Sevilmek Üstüne* Şiirini Tahmis /64
Bahaettin Karakoç'un *Işığa Güzelleme* Şiirini Tahmis /66
M. Âkif İnan'ın *Mektup* Şiirini Tahmis /68
Dilâver Cebeci'nin *Zaman Masalı* Şiirini Tahmis /69
Osman Sarı'nın *Kırgın Gönül Gazeli* Şiirini Tahmis /71
Ömer Lütfi Mete'nin *Gazelce* Şiirini Tahmis /73
Sefa Kaplan'ın *Ankebut* Şiirini Tahmis /74
Nurullah Genç'in *Ayin Güle Serenadı* Şiirini Tahmis /75
Tayyib Atmaca'nın "Gelirim" Redifli Şiirini Tahmis /76
Talat Ülker'in *Ne Bilsin* Şiirini Tahmis /77
Yasin Mortaş'ın *dost dostun ağrısı/ darasıydı* Şiirini Tahmis /78
Mehmet Aycı'nın *Gazel* Şiirini Tahmis /79

Üçüncü Bölüm: Serbest

- Ziya Osman Saba'nın *Başka* Şiirini Tahmis /83
Behçet Necatigil'in Yitik Şiirini Tahmis /84
Behçet Necatigil'in Bir Ev Bir Çocuk Şiirini Tahmis /85
Behçet Necatigil'in Liman Şiirini Tahmis /86
Attilâ İlhan'ın *İmgelem Kuşları* Şiirini Tahmis /87
Turgut Uyar'ın *Biten Bir Yaz'a* Şiirini Tahmis /89
Sezai Karakoç'un *Gazel* Şiirini Tahmis /90
Hüsrev Hatemi'nin *Saim Bey'in Gazeli* Şiirini Tahmis /91
Erdem Bayazıt'ın *Ara Çağrı* Şiirini Tahmis /92
Cahit Zarifoğlu'nun *Menziller* Şiirini Tahmis /94
M. Ragıp Karcı'nın *Gazel* Şiirini Tahmis /95
M. Emin Alper'in *Mersiye II* Şiirini Tahmis /97
A. Vahap Akbaş'ın *Candökümü* Şiirini Tahmis /99
Rıdvan Canım'ın *Sen Gideli* Şiirini Tahmis /100
Nazım Payam'ın *Hiçlik Gölgesi* Şiirini Tahmis /102
Haydar Ergülen'in *Üzgün Kediler Gazeli* Şiirini Tahmis /104
Nazir Akalın'ın *Hüzün Gazeli* Şiirini Tahmis /106
Mehmet Toygar Özdemir'in *Aşk Masalı* Şiirini Tahmis /107
Selami Ece'nin *Nun Gazelleri 5* Şiirini Tahmis /108
Hüseyin Alacatlı'nın *Mevsimi Dost Bilmek* Şiirini Tahmis /109